

N:o 21.

Ank. till Riksd. Kansli den 28 Febr. 1876, kl. 2 e. m.

*Utlåtande, angående regleringen af utgifterna under Riksstatens
Sjunde hufvudtitel.*

(2:a U. A.)

Med iakttagande af den ordning, hvaruti anslagen äro i riksstaten uppförda, får Utskottet här nedan meddela yttrande i afseende å de förändringar, som ifrågakommit å Sjunde hufvudtiteln, innefattande anslagen till *Finansdepartementet*.

Statskontoret.

1:o. Kongl. Maj:t har föreslagit att, med afseende å den särskilda nådiga proposition, som Kongl. Maj:t komme att till Riksdagen aflåta rörande lönerreglering för Statskontoret, i det för bemälda embetsverk uppförda ordinarie anslag, 92,600 kronor, måtte beräknas en tillökning af 2,100 kronor, så att anslaget blefve 94,700 kronor, deraf 7,000 kronor, afsedda att utgöra ålderstillägg, skulle vara förslaganslag.

*Angående löne-
reglering för
Statskontoret.*

Öfver omförmälda, den 24 nästlidne Januari till Riksdagen aflåtna nådiga proposition kommer Utskottet att framdeles afgifva särskildt yttrande, hvilket Utskottet, som emellertid i bilagda tabell Litt. B upptagit Statskontorets anslag till oförändradt belopp 92,600 kronor, här skolat anmäla.

Bih. till Riksd. Prot. 1876. 4 Saml. 1 Afd. 11 Häft.

Mynt- och Kontrollverken.

Angående utslutande ur Riksstaten af anslaget till Myntverkets drift och underhåll.

2:o. Enär å det till 12,000 kronor uppförda anslaget till *Myntverkets drift och underhåll* uppkommit betydliga reservationer, samt den vinst, som Myntverket droge från tillverkningen af skiljemynt, borde, åtminstone under den närmaste framtiden, blifva tillräcklig för bestridandet af verkets drift- och underhållskostnader, har Kongl. Maj:t föreslagit, att berörda anslag, 12,000 kronor, måtte ur Riksstaten utslutas; och hemställer Utskottet, att förevarande nådiga framställning må vinna Riksdagens bifall.

Postverket.

Angående Postverkets utgifts-stater.

3:o. Kongl. Maj:t har föreslagit, att Riksdagen, med godkännande af det förslag till stater för Postverket, som funnes statsrådsprotokollet (Bil. N:o 6 b.) bilagdt, måtte bestämma det å hufvudtiteln uppförda anslag, förslagsvis beräknadt att af postmedlen direkte utgå till *Postverket*, till samma belopp 4,300,000 kronor, hvartill postmedlen blifvit af Kongl. Maj:t beräknade; äfvensom medgifva att, i afseende å ersättandet af det belopp, hvarmed — i sammanhang med fortfarande inskränkning i rättigheten till gästgifveri-, håll- och reservskjutsens anlåtande för posternas fortskaffande — utgifterna å anslaget till postbefordran å landsväg och inom postanstalternas områden kunde komma att öfverstiga anslagssumman, 900,000 kronor, måtte äfven under år 1877 förfaras i enlighet med hvad i sådant hänseende blifvit vid fastställandet af Postverkets stater för åren 1875 och 1876 föreskrifvet.

Slutsummorna af Postverkets för innevarande år fastställda stater äro, jemförda med de för år 1877 föreslagna, följande:

	1876.	1877.
A) Aflöningsstaten	1,576,710	1,658,095
B) Öfvergångsstaten	18,700	10,000
C) Indragningsstaten	12,275	11,875
D) Pensionsstaten	52,695	59,195
E) Omkostnadsstaten	2,096,000	2,459,000
F) Oförutsedda utgifter	70,000	80,000
G) Afkortningar och restitutioner m. m.	21,120	21,835
eller tillsammans	3,847,500	4,300,000

utvisande således de för år 1877 föreslagna staterna en tillökning af 452,500 kronor.

Med iakttagande af den ordning, hvaruti de särskilda staterna äro upptagna uti ofvan intagna jemförande tablå, vill Utskottet här nedan redogöra för de i fråga satta förändringarne.

Aflöningsstaten.

Uti sitt den 29 November nästlidet år afgifna statsförslag för år 1877, hvilket finnes statsrådsprotokollet bilagdt, hade Generalpoststyrelsen anfört att, om det än svårligen kunde anses med god hushållning öfverensstämmande att för arbete, som hopade sig på några få timmar af dagen och som kunde till ett jemförelsevis billigare pris verkställas af personer, som under den återstående delen af dagen vore af andra göromål upptagne, förstärka den ordinarie postkontorspersonalen, vore förhållandet väsentligen annorlunda vid postanstalter, der antingen den längre tid, hvarunder desamma hölles öppna — eller i öfrigt mängden af göromål, som, oberoende af tiderna för posternas expedierande — dagligen förekomme, gjorde det nödigt att under hela eller största delen af dagen, förutom föreståndaren, använda en eller flere biträdande tjänstemän.

I sådana fall hade understundom erfarenheten ådagalagt, att till ett biträde, som icke kunnat tillförsäkras förmånen af fast anställning, måst utbetalas en ersättning, större än lägsta gradens kontorsskrifvareaflöning. Utom det att sålunda i några, ehuru få, fall en besparing kunde beredas postkassan genom uppförande å stat af ytterligare några kontorsskrifvare, måste det anses som en vigtig fördel att å postanstalt, der göromålen vore så omfattande, att icke städse kontorschefen kunde så fullständigt, som önskligt vore, kontrollera innehållet af hvar särskild post som afsändes, eller sjelf utlemna alla ankommande värdeförsändelser, de personer, som härvid biträdde och åt hvilka sålunda måste anförtros försändelser af ofta mycket stort penningvärde, måtte äfven af omtänkan att icke förlora en fast anställning med säker, om också ej rik, årlig inkomst afhållas från sådana tillgrepp, som under den senare tiden vid en och annan postanstalt förekommit. Till följd häraf hade föreslagits, att vid postanstalterna måtte anställas ytterligare tolf kontorsskrifvare, fyra af första lönegraden med 1,600 kronors lön för hvarje och åtta af andra lönegraden med 1,200 kronors lön för hvarje, hvarför kostnaden alltså komme att uppgå till 16,000 kronor årligen.

För nyinrättade posters bevakande erfordrades tio nya postiljoner, för hvilkas aflöning, efter beräkning af 5 utaf första och 5 af andra lönegraden, skulle komma att åtgå sammanlagdt 2,625 kronor.

Vidare hade General-poststyrelsen erinrat, att, sedan styrelsen uti skrifvelse till förlidna Riksdags Bankoutsrott uttalat sig rörande de omständigheter, som, enligt Styrelsens uppfattning, borde på afgörandet af den väckta frågan om utsträckning äfven till poststationerna af penningeförsändningen medelst postanvisning, utöfva inflytande, dervid särskildt uppmärksamheten blifvit fästad derå, hurusom en dylik, högst betydlig utvidgning af postanvisningsrörelsen måste föranleda dels anspråk på ökad aflöning till poststationsföreståndare för en utvidgning af deras verksamhet, som af den föreslagna förändringen blefve en följd, dels ock ytterligare tillökning i de redan mycket ansträngande göromålen så väl för flertalet af postkontorens och postexpeditionernas föreståndare, som för General-poststyrelsens personal, hvilken senare det skulle tillhöra att reglera och öfvervaka utvexlingen af postanvisningar genom poststationerna, hvilka olägenheter emellertid icke vore större än att de kunde i väsentlig mån öfvervinnas dels genom förhöjning i anslaget till poststationsföreståndares aflönande, dels genom anställande af ytterligare extra biträden, hade Riksdagen uti skrifvelse den 20 Maj 1875 anhållit, bland annat, det täcktes Kongl. Maj:t låta utreda om och i hvad mån, till lättnad för allmänheten, gällande stadganden rörande postanvisning kunde erhålla den utsträckning, att tillfälle bereddes att jemväl genom mindre postanstalter medelst dylik anvisning afsända smärre penningebelopp, samt att Kongl. Maj:t sedermera ville, der Riksdagens medverkan för genomförandet af en sådan förändring funnes erforderlig, till Riksdagen göra den framställning, som af nämnda utredning kunde föranledas.

På sätt Generalpoststyrelsen uti underdånig skrifvelse den 29 Oktober nästlidet år anmält skulle icke någon synnerlig svårighet möta att redan med ingången af år 1876 åstadkomma den sålunda af Riksdagen i fråga ställda utvidgningen af postanvisningsrörelsen. Tydligt vore det emellertid att, om och när tillfället till penningeförsändning genom postanvisning, som dittills icke förefunnits vid flere än 196 postanstalter, blefve till ytterligare mer än 1,600 postanstalter utsträckt, äfven den derigenom uppkommande tillökning i göromål måste i hög grad påkalla en förstärkning af personalen vid postanstalterna; på grund hvaraf och då, till följd af rörelsens starka tillväxt, utgifterna å förslagsanslaget till extra biträden, senast upptagne till 250,000 kronor, under tredje qvartalet af år 1875 uppgått till belopp, motsvarande för helt år omkring 288,000 kronor, General-poststyrelsen ansågo att samma utgifter icke för år 1877 borde beräknas till mindre än 300,000 kronor, äfvensom att, enär utbetalningarne å anslaget till poststationsföreståndare, senast bestämdt till 275,000 kronor, belöpte sig till omkring 328,000 kronor, för år räknadt, nämnda anslag icke borde upptagas till belopp, understigande 360,000 kronor.

Förutom de sålunda i fråga satta förhöjningarne, har vidare föreslagits, att — under förutsättning af bifall till det här nedan närmare omförmälda förslaget om pension åt postdirektören i Göteborg G. Améen och deraf härflytande indragning af den å öfvergångsstaten uppförda aflöningen åt en postdirektör — å aflöningsstaten måtte uppföras lön till en kontrollör i tredje lönegraden med 2,400 kronor; och skulle sålunda samtliga förhöjningarne å ifrågavarande stat komma att uppgå till sammanlagdt 156,025 kronor.

Samma stat skulle emellertid å andra sidan minskas med dels 8,000 kronor af det nuvarande anslaget till ålderstillägg, 48,000 kronor, derå, med afseende å förhållandena, utgifterna år 1877 icke kunde beräknas komma att öfverstiga 40,000 kronor, och dels — under förutsättning af bifall till det här nedan vidare omförmälda förslaget om höjande af uppbörds- och frimärkesprovisionen vid de fullständiga postanstalterna och postinspektionerna — med hela det nu å aflöningsstaten uppförda dyrtidstillägg åt personalen derstädes, eller 66,640 kronor; hvadan således den verkliga tillökningen i aflöningsstaten skulle uppgå till 81,385 kronor.

Öfvergångsstaten.

Uti sitt ofvan åberopade statsförslag för år 1877 hade Generalpoststyrelsen, — efter att hafva i minnet återkallat, hurusom Styrelsen vid afgifvan-det den 28 Januari 1873 af underdånigt förslag till normalstat för postverket uttalat sig rörande de omständigheter, hvilka påkallade att, i öfverensstämmelse med hvad, på Styrelsens framställning, blifvit under den 8 April 1871 i fråga om Stockholms postkontor föreskrifvet, de båda befattningarne såsom föreståndare för Göteborgs postkontors särskilda afdelningar för afgående och ankommande poster hos en och samma person förenades, en förändring, som icke ensamt ur synpunkten af önskelig besparing i aflöningskostnad erfordrades, utan äfven måste anses för sjelfva posttjänstgöringen medföra väsentliga fördelar, då bibehållandet af två kontorschefer vid ett och samma postkontor icke kunde verka till enhet och snabbhet i postbehandlingen, utom det att derigenom i betydlig mån försvårades användandet, vid behof, å den ena afdelningen af arbetsstyrka, som å den andra afdelningen vid tillfället kunde utan olägenhet undvaras, samt att vid normalstatens fastställande, den ena postdirektörsbefattningen i Göteborg blifvit uppförd å **Öfvergångsstat** med en aflöning af 4,000 kronor, hvilken aflöning sedermera blifvit genom dyrtidstillägg förhöjd till 4,400 kronor, — anfört att, sedan på gjord underdånig ansökning, afsked med pension, blifvit den 26 Februari 1875 i nåder beviljad postdirektören vid nämnda postkontors afdelning för afgående poster G. Gjers, hade, enär en väsentlig besparing i utgift

Transport kronor 5,000: —	7,900: —
dels aflöning till en kontrollör	
af tredje lönegraden.....	2,400: — kronor 7,400: —

hvars anställande påkallades för att ersätta den minskning i arbetsstyrka vid Göteborgs postkontor, som blefve en följd af den ena postdirektörsbefattningens indragande,

så skulle genom den ifrågakända förändringen postkassan beredas en årlig behållning af „ 500: — eller, om icke dyrtidstillägget till en postdirektör inberäknades, 100 kronor.

Visserligen kunde en årlig pension af 5,000 kronor icke anses annat än jmförelsevis hög för en befattning, sådan som den Améen innehaft, men då, enligt berörda utredning, någon förlust icke skulle drabba postkassan genom postdirektören Améens pensionerande på de vilkor, som af honom blifvit begärda, samt det för posttjenstgöringen måste anses synnerligen förmanligt, att ej till en obestämd framtid uppskötes den omorganisation af Göteborgs postkontor, som borde ega rum i sammanhang dermed, att af *en* person öfvertoges chefskapet för kontoret i dess helhet, syntes Postverkets fördel bäst befrämjas derigenom, att postdirektören Améen bereddtes tillfälle att från nu innehafvande befattning afgå med åtnjutande af den pension, som blifvit af honom i underdånighet begärd.

Derigenom skulle Postverkets öfvergångsstat, som senast blifvit fastställd till 18,700 kronor, komma att minskas med aflöningen till en postdirektör i Göteborg, uppgående med dyrtidstillägg till 4,400 kronor; hvarförutan af anslagen å denna stat kunde afföras dels aflöningen till tre postexpeditörer, af hvilka två blifvit till andra befattningar i Postverket befordrade och en med döden afgått, uppgående i sin helhet till 3,300 kronor; dels ock — under förutsättning af en sådan förändring i sättet för uppbörds- och frimärkesprovisionens beräkning, som blifvit ifrågakänd — de till återstående tio expeditioner å öfvergångsstat nu utgående dyrtidstillägg, tillsammans 1,000 kronor eller i det hela med 8,700 kronor, så att anslagen å öfvergångsstat skulle komma att sluta sig på 10,000 kronor.

Indragningsstaten.

De härå senast till 12,275 kronor fastställda anslagen borde minskas med den sportelersättning, 900 kronor, som utgått till numera ur Postverkets tjenst afgångne postdirektören G. Gjers; hvaremot sedan utgifterna till aflöning åt postiljoner, som icke vidare vore tjenstbare, men ännu ej blifvit berättigade till pension från civilstatens pensionsinrättning, under tiden 1 Juli 1874—30 Juni 1875 uppgått till omkring 4,500 kronor, hithörande

förslagsanslag, senast upptaget till 4,000 kronor, borde höjas med 500 kronor, och således för år 1877 indragningsstaten beräknas till 11,875 kronor.

Pensionsstaten.

De å denna stat senast uppförda anslag, uppgående till sammanlagdt 52,695 kronor, borde till följd af timade dödsfall samt annan inträffad omständighet minskas med 5,750 kronor, men deremot höjas med *dels* 7,150 kronor, utgörande summan af de belopp, som sedan senaste statsreglering blifvit genom redan meddelade beslut tillagda åtskillige i Postverket anstälde personer, *dels* ofvan omförmälda för postdirektören Améen äskade pension å 5,000 kronor, *dels ock* slutligen 100 kronor att, med 50 kronor för hvardera, utgå till den genom i Postverkets tjänst ådragen svår sjukdom nästlidet år afidne postiljonen Ola Jeppson Sjöbloms efterlemnade enka och yngste, minderårige son, att uppbäras af den förra, så länge hon lefde ogift och af den senare, till dess han uppnått en ålder af 15 år. Hela tillökningen skulle således uppgå till 12,250 kronor; och, om härifrån droges det belopp, hvarmed denna stat, såsom ofvan blifvit nämnt, komme att minskas, eller 5,750 kronor, blefve den verkliga förhöjningen derå 6,500 kronor, hvadan sålunda pensionsstatens slutsumma borde för år 1877 upptagas till 59,195 kronor.

Omkostnadsstaten.

Uti det afgifna statsförslaget för nästkommande år hade Generalpoststyrelsen anført, bland annat, att framställningar icke saknats om beredande åt tjänstemännen vid Postverket af någon förhöjning i aflöningen, såsom godtgörelse för de under senaste tiden så betydligt ökade göromålen, och särskildt hade af en del postförvaltare blifvit begärdt, att de postanstalter, som af dem förestodes, måtte varda i högre aflöningsklass uppflyttade. Då emellertid, vid fastställandet år 1873 af en normalstat för Postverket, de fullständiga postanstalternas klassindelning blifvit bestämd med hufvudsakligt afseende å orternas beskaffenhet och den portouppbörd, som under en föregående tid vid postanstalterna förekommit, ansåge Styrelsen, att de förändringar i afseende å rörelse och uppbörd, som utan tvifvel, vid särskilda postanstalter, skulle efter hand göra sig gällande, icke, åtminstone under en närmare framtid, annat än undantagsvis borde verka till en förändring i den förenämnda, en gång fastställda klassindelningen, utan att en genom växande rörelse framkallad tillökning i arbete lämpligen borde ersättas genom en större inkomst i uppbördsprovision.

Rörande betydelsen för posttjänstgöringen af ett dylikt aflönings sätt hade Styrelsen haft tillfälle uttala sig i underdåniga skrifvelsen den 28 Januari 1873 med förslag till normalstat för Postverket; hvarvid äfven uppmärksamheten blifvit fästad derå, hurusom — om det måste anses i hög grad önskligt att postpersonalens intresse manade densamma att, äfven utöfver hvad pligtkänslan kräfde, tillhandagå allmänheten på ett sätt, som vore egnadt att verka till postinrättningens anlåtande i allt vidsträcktare mån — också icke något tvifvel kunde förefinnas om det lämpliga deruti, att någon del af posttjänstemännens inkomster gjordes beroende af den större eller mindre trafik, som vid de särskilda postanstalterna förekomme, utom det att med billighet öfverensstämde, att af ökade göromål äfven i en viss grad ökad inkomst kunde påräknas.

För närvarande utginge uppbörds- och frimärkesprovisionen med 4 procent å ett redovisadt belopp för år af till och med 15,000 kronor och med 2 procent af hvad för året derutöfver redovisades.

Då emellertid posttjänstemännen ålåge att, vid försäljning på en gång af minst 300 frimärken, 100 brefkort eller 100 frankokuvvert, lemna köparen en rabatt af 2 procent utaf inköpssumman, och då numera, särdeles i städerna, en stor del frimärken på dylika vilkor afsattes, vore det tydligt att, äfven der uppbörden understege 15,000 kronor, posttjänstemännens inkomst af provisionen blefve i flera fall till hälften nedsatt, under det att för uppbörd, som öfversköte nyssnämnda belopp, alldeles icke någon frimärkesprovision tillgodokomme posttjänstemännen.

För att hufvudsakligen åt tjänstemännen vid de mindre postanstalterna bereda en inkomst, som mer än det nuvarande dyrtidstillägget stode i förhållande till deras arbete, ansåge Generalpoststyrelsen provisionen böra utgå med 10 procent å uppbörd, som ej öfverstege 3,000 kronor,

„ 6 „ å „ öfverskjutande 3,000, men ej 15,000 kronor och
 „ 3 „ å „ af mer än 15,000 kronor, allt för år räknadt.

Summan af den provision, som, med tillämpning af sålunda underdånigst i fråga ställda bestämmelser, skulle komma att utgå, beräknades till kronor 184,539: —

och om derifrån droges dels nu stadgad provision, dels det dyrtidstillägg, som för tjänstemän vid postanstalterna funnes å senast fastställda stat uppfördt..... „ 174,343: —
 uppkomme en tillökning i utgift af „ 10,196: —

Generalpoststyrelsens härutinnan sålunda gjorda förslag hade, enligt hvad statsrådsprotokollet (Bil. N:o 6 b sid. 22 och 23) gifver vid handen, synts vara särdeles väl grundadt. Genom detsammans bifallande blefve, hvad poststaten beträffade, frågan om löneförbättring på ett för statsverket för-

delaktigt sätt löst, i det att, i stället för det nuvarande till bestämda belopp fastställda dyrtidstillägget, komme en endast obetydligt högre tillökning i aflöningen, hvilken tillökning dock vore proportionerad efter det större eller mindre besvär, som vore med tjensten förenadt, och tilläfvventyrs också i någon mån efter det större eller mindre nit, med hvilket tjensten sköttes. För tjänstemännen vore det visserligen fördelaktigare, om denna tillökning i deras inkomster komme dem till godo i form af bestämd tillökning i deras lön; ty en förhöjning i de nu till dem utgående provisionerna kunde naturligtvis lika litet som ett dyrtidstillägg grundlägga anspråk på högre pension. Men denna olägenhet syntes för dem kunna anses motvägd af sannolikheten, att genom postuppbördens successiva tillväxt äfven inkomsterna i någon mån komme att förhöjas. Och då dertill komme att, till följd af den af Generalpoststyrelsen föreslagna beräkningsgrund, enligt hvilken provisionerna blefve relativt mindre ju större uppbörden vore, någon fara ej syntes vara därför, att dessa provisioner skulle komma att på något ställe växa till allt för höga belopp, helst i allt fall desamma vid de större postanstalterna måste delas mellan flere tjänstemän, hade Generalpoststyrelsens ifrågavarande förslag synts böra vinna bifall; och borde för genomförande af detsamma det å *omkostnadsstat* till uppbörds- och frimärkesprovision uppförda anslag höjas med 73,000 kronor.

Enligt Generalpoststyrelsens af Kongl. Maj:t godkända förslag skulle i öfrigt följande förändringar å förevarande stat ifrågakomma.

Med afseende hufvudsakligen å den betydliga utvidgning af jernvägsförbindelserna inom riket, som dels nyligen egt rum, dels vore att under de närmast följande åren emotse, äfvensom å det stora antalet nyinrättade postgångar samt med hänsyn jemväl till den förändring i en del bestämmelser rörande traktamentes beräkande, som kunde finnas vara af behof påkallad, borde *anslaget till rese- och traktamentsersättning för resepostexpeditörer och postiljoner* höjas, det förra med 45,000 kronor och det senare med 20,000 kronor.

Det ökade antalet postiljoner, som måste till posternas bevakande användas, påkallade äfven en förhöjning af 5,000 kronor i anslaget till postbetjentens beklädnad och beväring.

Under det att den betydliga utvidgning af postförbindelserna, som äfven under loppet af år 1875 egt rum, måste föranleda väsentligen ökade utgifter å *anslaget till postföringskostnad vid befordran å landsväg och inom postanstalternas områden*, komme å andra sidan dessa utgifter att i icke ringa mån minskas genom den skedda utvidgningen af jernvägsförbindelserna.

Medan de utgifter å förenämnda anslag, som skolat ensamt af Postverkets vanliga inkomstmedel betäckas, under de, vid tiden för afgifvandet af Generalpoststyrelsens statsförslag, senast förflutna två halfår uppgått till

fulla beloppet af hvad å stat funnits uppfördt, hvilket utgjort för år 1874 680,000 kronor och för år 1875 750,000 kronor, under det att för år 1876 anslaget upptagits till 800,000 kronor, hade å anslaget till *postföringskostnad vid befordran å jernväg*, i staten fastställt:

för år 1874 till	kronor 230,000: —
” ” 1875 ”	” 255,000: —
” ” 1876 ”	” 300,000: —
utbetalningarne under tiden 1 Juli 1874—30 Juni 1875 belöpt sig till omkring 338,000 kronor.	

Den motsedda tillökningen i utgift år 1877 å begge de sist omfördälda anslagen ansåges påkalla en förhöjning i hvardera af 100,000 kronor.

Afven anslaget till *postbefordran sjöledes* mellan inrikes orter i allmänhet, derå under senast förflutna två halfår utgifterna uppgått till omkring 34,000 kronor, borde från senast fastställda belopp, 25,000 kronor, förhöjas till 35,000 kronor.

Slutligen påkallades af rörelsens tillväxt en förhöjning af 10,000 kronor i det senast till 30,000 kronor upptagna anslaget till *diverse utgifter*, derå under tiden från och med den 1 Juli 1874 till och med den 30 Juni 1875 utbetalningarne uppgått till omkring 53,000 kronor.

Samtliga sålunda erforderliga förhöjningar i omkostnadsstatens särskilda titlar belöpte sig till sammanlagdt 363,000 kronor, i följd hvaraf denna stats slutsumma, för innevarande år upptagen till 2,096,000 kronor, skulle för år 1877 blifva 2,459,000 kronor.

I öfverensstämmelse med Generalpoststyrelsens förslag har slutligen i afseende på anslagen till *oförutsedda utgifter* samt till *afkortningar och restitutioner m. m.* äskats, att det förra måtte höjas med 10,000 kronor, och således upptagas till 80,000 kronor, samt det senare, för vinnande af jemn slutsumma, ökas med 715 kronor till 21,835 kronor.

Slutsumman af Postverkets samtliga stater för år 1877 skulle, på sätt af ofvan intagna tablå redan inhemtats, komma att uppgå till 4,300,000 kronor.

Vid hvad sålunda föreslagits och för hvilket här ofvan blifvit redogjort har Utskottet ej funnit något att erinra. De föreslagna förhöjningarne i de särskilda anslagstitlarne hafva synts Utskottet vara *dels* sådana, som af omständigheterna ovilkorligen betingas, *dels ock* sådana, som, fastän ej oundgängligen nödvändiga, likväl skola komma att verka fördelaktigt för såväl Postverket sjelft som det allmänna. Hvad särskildt angår den föreslagna pensionen för Postdirektören i Göteborg G. Améen, så, ehuru nämnda

pensions belopp visserligen synes vara jämförelsevis högt beräknadt, har Utskottet likväl, i betraktande deraf, att genom nämnde tjänstemans afgang en redan beslutad omorganisation af Göteborgs postkontor skulle kunna utan vidare uppskof åvägabringas, och dessutom en, om än ej stor, besparing komma Postverket till godo, ansett densamma böra af Riksdagen beviljas; och har Utskottet, i fråga om den föreslagna förändringen i beräknings-sättet för uppbörds- och frimärkesprovisionen, velat erinra, hurusom denna provision, vid fastställande af 1873 års normalstat för Postverket, genom minskning med en procent ä så väl redovisadt belopp som den föreslagna frimärkesprovisionen bestämdes något lägre än hvad Generalpoststyrelsen redan då föreslagit. Då genom den föreslagna förändringen aflöningen kommer att utgå med endast obetydligt högre belopp, än som med dyrtidstillägg nu är fallet, men otvivelaktigt blir mer lämpad efter göromålens större eller mindre omfattning, har förslaget härutinnan synts Utskottet väl förtjena afseende.

Oaktadt Utskottet sålunda ej funnit något att anmärka mot det nu framlagda förslaget till stater för Postverket för år 1877, har Utskottet likväl ansett uppmärksamheten böra fästas vid den starka tillväxten i detta verks utgifter, och särskildt derå, att utgifterna visat sig i ej ringa mån öfverstiga inkomsterna. Enligt af vederbörande lemnad uppgift belöpte sig Postverkets inkomster år 1873 till 3,170,560 kronor 95 öre och år 1874 till 3,680,246 kronor 63 öre, under det att utgifterna uppginge det förra året till 3,344,884 kronor 80 öre och det senare till 4,053,175 kronor 23 öre. För nästlidet år har uppgift i berörda hänseende ej kunnat erhållas, men då uti Generalpoststyrelsens ofvan åberopade statsförslag för år 1877 är meddeladt, att utgifterna år 1875 för posternas fortskaffande å landsväg och inom postanstalternas områden sannolikt komme att med omkring 600,000 kronor öfverskjuta beloppet af det å samma års omkostnadsstat för ändamålet uppförda förslagsanslag, 750,000 kronor, torde med säkerhet kunna antagas, att förhållandet mellan nämnda års inkomster och utgifter kommer att visa sig ännu ofördelaktigare än under de föregående åren.

Dessa utgifter — för postföring å landsväg och inom postanstalternas områden — hvilka för åren 1873 och 1874 beräknats till 680,000 kronor, hafva för det förra året med endast omkring 18,000 kronor öfverstigit detta belopp, men för år 1874 uppgått till 973,492 kronor 91 öre. Större delen af den brist, som, på sätt ofvan förmälts, för år 1874 uppkommit, har alltså belöpt på förevarande anslag. Om än ett skäl till stegringen i kostnaderna för postföring å landsväg är att finna i Kongl. Maj:ts, uppå Riksdagens derom gjorda framställning, den 19 Augusti 1870 meddelade beslut om postskjutsskyldighetens upphörande och inskränkning i Postverkets rätt att anlita gästgifveri-, håll- och reservskjuts, i följd af hvilket beslut betingsskjuts-

legans maximibelopp måst höjas, senast genom beslut den 9 Januari 1874, till 2 kronor 50 öre för milen, torde väl dock det anmärkta missförhållandet mellan inkomster och utgifter hufvudsakligen vara föranledt deraf, att verkningarne af beslutet om Postverkets öfvertagande med 1874 års ingång af den ordinarie kronobrefbäringen ej motsvarat beräkningarne. Poststationernas antal, som vid 1873 års början utgjorde 347, har nu stigit till öfver 1,600, och denna tillväxt, hvilken väl till största delen är en följd af nyssnämnda förändrade anordning, måste naturligtvis, med den mängd nya postlinier, som deraf föranledes, medföra en tillökning i utgifterna, som ej för närvarande af ökade inkomster motväges. Fribrefsrättens upphörande, som jemväl med år 1874 inträdde, läser ej heller beredt Postverket den inkomst, som deraf beräknats. Visserligen bör man kunna hoppas, att genom ökad rörelse på de nya postlinierna och genom fullbordandet af alla nu under arbete varande jernvägsanläggningar Postverkets utgifter skola nedgå och dess inkomster ökas, men svårligen läser väl jemnvigten kunna i den närmaste framtiden återställas, och ännu längre torde det dröja, innan Postverket blir i tillfälle att återgälda de bidrag af statsmedel, detsamma nu behöfver. Från Riksdagens sida läser under nuvarande förhållanden icke något kunna i denna sak åtgöras, men för Poststyrelsen bör hvad sålunda anmärkt blifvit innebära en maning att tillse, det Postverkets vidare utveckling må försiggå med den varsamhet, att jemvigt mellan inkomster och utgifter må snarast möjligen kunna åvägabringas.

Emellertid, och då, på sätt ofvan är nämndt, Utskottet ej haft något att emot Kongl. Maj:ts nu gjorda nådiga framställning erinra, samt Riksdagen redan godkänt Kongl. Maj:ts förslag till beräkning af Postverkets inkomster för år 1877, hemställer Utskottet:

a) att Riksdagen, med godkännande af det utaf Kongl. Maj:t nu framlagda förslag till stater för Postverket för år 1877, måtte till 4.300.000 kronor bestämma det å sjunde hufvudtiteln för postverket uppförda anslag, förslagsvis beräknadt att af postmedlen direkt utgå; och

b) att Riksdagen må medgifva, att det belopp, hvarmed — i sammanhang med fortfarande inskränkning i rättigheten till gästgifverihåll- och reservskjutsens anlitande för posternas fortskaffande — utgifterna å anslaget till postbefordran å landsväg och inom postanstalternas områden kunna komma att öfverstiga anslagssumman, 900,000 kronor, må äfven år 1877 af Statskontoret med under hand egande medel fyllas mot ersättning af Postverkets blifvande öfverskottsmedel, så långt dessa dertill förslå.

Telegrafverket.

Ang. Telegraf-
verkets utgifts-
stater.

4:o) Under denna rubrik är af Kongl. Maj:t föreslaget, att Riksdagen, med godkännande af det förslag till stater för *Telegrafverket*, som finnes statsrådsprotokollet (Bil. n:o 6 b) bilagdt, måtte såsom reservationsanslag för år 1877 åt Telegrafverket anvisa enahanda belopp, eller 1,330,000 kronor, hvartill Telegrafverkets inkomster för samma år blifvit beräknade, äfvensom förklara, att det öfverskott derå, som kunde uppstå, måtte stå till Kongl. Maj:ts förfogande, i ändamål att användas för verkets tidsenliga utveckling och förbättring.

Slutsummorna af Telegrafverkets för innevarande år af Kongl. Maj:t fastställda stater äro, jemförda med de för år 1877 föreslagna, följande:

	1876.		1877.	
A) Aflöningsstaten:				
1:o Styrelsen.....	57,800	—	59,000	—
2:o Personalen vid de elektriska stationerna	617,000	—	617,000	—
3:o Personalen vid de optiska stationerna	10,100	—	10,100	—
4:o Särskilda anslag	224,330	—	229,070	—
B) Öfvergångs-aflöningsstaten	—	2,200	—	1,200
C) Pensions- och understödsstaten	—	83,252	—	81,502
D) Underhållsstaten	—	297,128	—	308,128
eller tillsammans	—	1,291,810	—	1,306,000

utvisande således de för år 1877 föreslagna staterna en tillökning af 14,190 kronor.

Med iakttagande af den ordning, hvaruti de särskilda staterna äro upptagna uti förestående jemförande tablå, vill Utskottet här nedan afgifva yttrande öfver de ifrågasatta förändringarne.

Aflöningsstaten.

Af statsrådsprotokollet (Bil. N:o 6 b sid. 29 och 30) har inhemtats, att den uti aflöningsstaten för Styrelsen föreslagna förhöjning af 1,200 kro-

nor vore föranledd af en utaf Telegrafstyrelsen, uti dess den 16 sistlidne December afgifna underdåniga förslag i afseende å Telegrafverkets stater för år 1877, gjord underdånig framställning derom, att aflöningen för Styrelsens notarie, hvilken tillika vore protokollsförande, äfvensom för Styrelsens statistiker måtte ökas från 2,000 kronor för den förre och 1,800 kronor för den senare till 2,500 kronor för vardera af dem.

Enahanda framställning hade af Styrelsen blifvit gjord i dess memorial rörande Telegrafverkets utgiftsstaten för innevarande år, men Kongl. Maj:t hade då ansett att, ehuruval de ifrågavarande två tjänstemännens löner vore, i synnerhet vid jmförelse med den aflöning, som blifvit tillagd registratorn och aktuarien, knappt tilltagna, sådana omständigheter likväl icke vore för handen, att Kongl. Maj:t på grund af dem borde, utan att afbida lönerregleringskomiténs betänkande, vidtaga åtgärder för höjandet af lönerna för bemälda tjänstemän.

Då emellertid den lönerreglering för Styrelsens personal, som af komitéen skulle behandlas, icke kunde blifva föremål för Kongl. Maj:ts nädiga pröfning förrän efter slutet af innevarande års riksdag, och då Styrelsen ansett särdeles talande skäl förefinnas för en förbättrad aflöning åt ifrågavarande två tjänstemän, hvilkas befattningar inom Styrelsen vore af den beskaffenhet, att de, huru än en förändrad reglering af göromålen och aflöningsbeloppen måtte utfalla, icke kunde indragas eller aflönas lägre än nu föreslagits, hade Styrelsen ånyo hos Kongl. Maj:t gjort underdånig framställning i ämnet och dervid hufvudsakligen anført, att notariatstjänsten inrättades år 1859 och den statistiska befattningen år 1865. Sedan dess hade, till följd af Telegrafverkets ständiga utveckling, de med nämnda tjänster förenade göromål i högst betydlig grad tillväxt, utan att tjänsternas innehafvare kommit i åtnjutande af en mot det ökade arbetet svarande löneförbättring.

Notarien hos Styrelsen ålåde att, jemte protokollsföring och vanliga kansligöromål, dervid någon ordinarie kanslist icke funnes till hjälp, biträda vid uppsättningen af Styrelsens beslut i revisionsmål och s. kallade löpande ärenden, hvarförutan han äfven hade sig uppdraget att föra matrikeln öfver hela telegrafpersonalen samt att upprätta ett särskildt register öfver protokollsmålen, hvilka så betydligt tilltagit, att deras antal, som år 1860 utgjorde allenast omkring 1,800 och år 1870 ökats till 2,500, nästlidet år uppgått till omkring 3,500.

I andra embetsverk, så väl juridiska som administrativa, räknades notarierna till andra lönegraden och vore således likstälde med aktuarier och registratorer, kammarförvandter, revisorer, kassörer, bokhållare och förvaltare, då deremot notarien hos Telegrafstyrelsen i afseende på aflöningen bildade en mellangrad mellan nyss uppräknade tjänstemän och de till första lönegraden

hörande kanslisterna och kammarskrifvarne, hvilken olikhet enligt Styrelsens förslag skulle utjennas genom ifrågavarande notaries uppflyttning i samma lönegrad som aktuarien och registratorn hos Styrelsen.

Enahanda vore förhållandet med den hos Styrelsen anstälde statistiker, hvars aflöning dock vore ännu lägre än notariens.

I den mån telegrafväsendet i nästan alla länder utvecklats och förbättrats, hade detsamma, liksom hvarje annat fält för iakttagelser, gjorts till föremål för en mer och mer noggrann statistisk behandling. Äfven svenska Telegrafverket hade härutinnan sökt att efter förmåga följa med sin tid. Men i brist af tillräcklig personal och penningeanslag för utarbetande af den svenska telegrafstatistiken hade denna icke kunnat vinna den fulländning, som nu mera vore behöflig. Den vore i sin nuvarande omfattning icke vidare fullt tillräcklig såsom bidrag hvarken till Sveriges officiella statistik eller till den allmänna internationela telegrafstatistik, som af telegrafförvaltningarnes gemensamma byrå i Bern utarbetades, likasom icke heller för Styrelsens eget behof vid bedömandet af åtskilliga viktiga förhållanden i telegrafiskt afseende. Styrelsen har därför funnit nödigt vidtaga åtgärder, på det att de statistiska redogörelserna måtte från och med år 1876 blifva fullständigare. De från stationerna ingående uppgifterna komme hädanefter att blifva mer omfattande och skulle till Styrelsen insändas hvarje månad i stället för kvartalsvis, såsom hittills skett. Härigenom ökades naturligtvis i väsentlig mån göromålen för den tjänsteman hos Styrelsen, hvilken det ålåge att ordna och sammanställa de olikartade statistiska uppgifterna; och vore det för den skull högligen önskvärdt, om denne tjänsteman kunde erhålla icke blott en sådan tillökning i sin egen aflöning, att han blefve i tillfälle att uteslutande egna sin tid åt detta arbete, utan äfven nödigt biträde dervid; men alldenstund, af ofvan antydda skäl, ett förslag till fullständigt ordnande af denna angelägenhet för närvarande icke hade någon utsigt att vinna framgång, återstode för Styrelsen inte annat än att för tillfället söka åt ifrågavarande tjänsteman utverka en löneförbättring, som åtminstone i någon mån kunde ersätta hans ökade arbete.

Beträffande den af Telegrafstyrelsen sålunda omförmälda tillökningen uti meranämnde två tjänstemäns göromål har Utskottet genom af vederbörande lemnade upplysningar ytterligare inhemtat, att sedan notariens åligganden, jemte hans skyldighet att i vissa mål äfven biträda sekreteraren, numera vore af den omfattning, att de upptoge hela förmiddagen, samt att fördens skull, så länge tjänstens nuvarande innehafvare, i anseende till den ringa aflöningen, nödgades söka bidrag till sin utkomst genom tjänstgöring tillika i annat embetsverk, en del af eftermiddagen måste användas för no-

tariegöromålens medhinnande, samt att förhållandet härutinnan vore detsamma med nuvarande statistikern, hvilkens göromål från och med innevarande år blifvit nästan tredubblade till följd deraf att, såsom ofvan blifvit nämnt, de statistiska redogörelserna från stationerna numera afgåfves för hvarje månad i stället för, såsom förut, för hvarje kvartal, hvarjemte påpekats att i fråga varande två tjänstemäns ställning vore så mycket mer behjertansvärd, som de voro nödsakade att under hela innevarande år fullgöra sina betydligt ökade åligganden utan någon motsvarande tillökning i aflöningsförmånerna.

Uti hvad sålunda blifvit anfördt och meddeladt har Utskottet funnit fullgiltiga skäl för den begärda lönetillökningen för meranämnde två tjänstemän, hvilken tillökning Utskottet alltså ansett böra af Riksdagen medgifvas.

Vidkommande de å aflöningsstaten uppförda särskilda anslag hade Telegrafstyrelsen dels, under förutsättning af bifall till ofvan omförmälda framställning om tillökning i den ordinarie aflöningen åt notarien och statistikern, upptagit det nuvarande anslaget till *dyrtidstillägg*, 29,930 kronor, till ett, efter beräkning af 20 procents dyrtidstillägg å nämnda tillökning, med 240 kronor ökad belopp af 30,170 kronor; dels ansett anslaget till *ålders-tillägg* kunna i följd af äldre tjänstemäns befordran eller afgång upptagas till endast 32,800 kronor i stället för såsom i innevarande års stat 33,300 kronor; och dels uppfört förslagsanslaget till arfvoden åt *telegrambärare och uppappare vid stationerna* till 70,000 kronor i stället för det år 1876 upptagna belopp af 65,000 kronor, hvilken förhöjning föranledts såväl deraf, att de många till statstelegrafstationer förändrade privatstationerna ej ingått i beräkningen af anslaget för innevarande år, som ock af den förbättring i aflöningsvilkoren, hvilken Styrelsen funnit sig nödsakad bevilja åt flere af i fråga varande personal vid de äldre stationerna; och skulle, med bibehållande af öfriga under titeln "särskilda anslag" upptagna belopp oförändrade, slutsumman af berörda titel komma att blifva 229,070 kronor.

Vid hvad med afseende å förevarande anslagstitel sålunda förekommit har Utskottet ej funnit något att erinra.

Öfvergångs-aflöningsstaten.

Den härå beräknade nedsättningen från 2,200 kronor, hvartill densamma blifvit upptagen i Telegrafverkets för innevarande år fastställda starter, till 1,200 kronor hade, enligt hvad Styrelsen anmält, föranledts af ett inträffadt dödsfall.

Pensions- och understödsstaten.

Enligt hvad af ofvan intagna jemförande tablå inhemtas, är denna stat för år 1877 beräknad till 81,502 kronor mot 83,252 kronor, hvartill densamma blifvit för innevarande år faststæld. Denna nedsättning hade, enligt Telegrafstyrelsens derfor lemnade redogörelse, uppkommit derigenom, att å ena sidan uteslutits dels det såsom pension åt en numera affiden tjensteman uppförda belopp, 2,200 kronor, dels ock de summor, tillhopa 720 kronor, hvilka tre förre telegrafister vid afskedstagande berättigats att såsom understöd uppbära för åren 1872—1876, men å andra sidan uppförts fyra nya pensioner å tillhopa 1,170 kronor åt enkorna och barnen efter Assistenten J. P. K. Lönngren samt Kommissarieerne C. A. Wiholm, J. F. Björklund och E. A. Appelholm.

För sitt förslag i sistberörda afseende hade Styrelsen lemnat följande redogörelse:

Hos de i sistlidne September församlade fullmäktige för delegarne i Telegrafverkets pensionsinrättning hade förslag blifvit väckt om beredande af pensioner eller understöd åt de efterlevande enkorna och barnen efter omförmälde fyra telegraftjenstemän, hvilka affidit under tiden mellan uppgörandet af förslaget till Telegrafverkets enke- och pupillkassa och densamma öppnande den 1 Juli år 1875.

I anledning deraf hade fullmäktige medelst skrifvelse af den 11 sistlidne September öfverlemnad denna angelägenhet till Telegrafstyrelsens be- hjertande och dervid till en början lemnat följande upplysningar:

att Lönngren, som affidit den 26 Juni 1874, efterlemnad enkan Fanny Grell, 45 år gammal, och två oförsörjda barn, af hvilka det äldre vore 13 år och det yngre 6 år gammalt;

att Wiholm, som affidit den 18 September 1874, efterlemnad enkan Anna Rung, 36 år gammal, och ett barn i en ålder af 9 år;

att Björklund, som affidit den 23 April 1875, efterlemnad enkan Laura Johanna Hellström, i en ålder af 48 år, och sju barn, af hvilka det äldsta vore 15 år och det yngsta 3 år gammalt;

att Appelholm, som affidit den 26 Juni 1875, efterlemnad enkan Marie Louise Westerlund, 36 år gammal, och fyra barn, det äldsta i en ålder af 14 år och det yngsta 6 år;

att samtliga ifrågavarande familjer befunne sig, enligt uppgifter från fullt trovärdiga personer, i små omständigheter;

att åtminstone tre af de efterlemnade enkorna vore i följd af sjuklighet oförmögna till något som helst ansträngande arbete; samt

att, enligt verkställd uträkning, det matematiska värdet för enke- och pupillkassans öfvertagande af dessa enkors pensionering till två tredjedelar af vanlig pension, hvilket i förevarande undantagsfall ansetts skäligt, uppginge till ett sammanlagdt belopp af 17,560 kronor 11 öre.

I afseende på sättet för uppnående af det härutinnan åsyftade ändamål hade fullmäktige icke funnit annan utväg än att påkalla Riksdagens understöd genom anvisande af telegrafmedel, vare sig för en gång till visst belopp, som vore tillräckligt för att enke- och pupillkassan skulle kunna öfvertaga pensioneringen af de fyra enkorna och deras barn, eller ock genom uppförande på Telegrafverkets pensions- och understödsstat af dessa enkor till åtnjutande af omkring 300 kronor för hvardera.

För sin del hade Telegrafstyrelsen icke kunnat annat än instämma i hvad fullmäktige anfört rörande förenämnda enkors och barns pensionering af telegrafmedel, och då beträffande sättet derför Styrelsen af flera skäl, bland hvilka särskildt anförts, att utbetalandet af det till 17,560 kronor beräknade värdet af ifrågavarande pensioner kunde för Telegrafverket blifva kämbart, äfven om detta belopp fördelades på 3 till 5 år, ansåge fullmäktiges senare alternativ vara att föredraga, hade alltså Styrelsen hemställt, att meranämnda i behof stadda familjer efter telegraftjenstemän, som afidit under tiden mellan uppgörandet af förslag till enke- och pupillkassan för Telegrafverket och kassans öppnande, måtte, räknadt från början af år 1876, få direkt af telegrafmedlen uppbära pensioner till belopp af 300 kronor för hvardera af enkorna jemte barnen efter Kommissarierna Wiholm, Björklund och Appelholm samt 270 kronor årligen för enkan jemte barnen efter Assistenten Lönngren.

På sätt i statsrådsprotokollet (sid. 34 och 35) är meddeladt, hade vid ärendets föredragning departementschefen beträffande den sålunda föreslagna pensioneringen af enkorna och barnen efter omförmälde fyra telegraftjenstemän anfört, att, äfven om icke de af Telegrafstyrelsen såsom skäl för pensioneringen åberopade omständigheter förefunnes, i allt fall förhållandet med ifrågavarande enkor och barn vore så behjertansvärdt, att detsamma borde påkalla statens mellankomst. Enligt företedda utdrag ur bouppteckningarne utgjorde behållningen efter assistenten Lönngren endast 1,702 kronor 35 öre och efter kommissarien Appelholm 807 kronor 86 öre, hvaremot i boet efter kommissarien Björklund förefunnes en brist å 2,536 kronor 49 öre samt skulderna i boet efter kommissarien Wiholm med 2,292 kronor 59 öre öfverstege tillgångarne. Af de vid handlingarne i ärendet fogade läkarebetyg inhemtades: att enkan Wiholm lede af fortfarande sjuklighet, samt att inga utsigter förefunnes, att hon skulle kunna genom arbete sig försörja; att enkan Björklunds helsa vore synnerligen svag och vacklande jemte det hon till sin kroppsbyggnad vore ofärdig, äfvensom att hon vore till själskrafter och lynne så nedsatt, att hon föga kunde till sitt uppehälle med eget arbete bidraga; samt

att enkan Appelholm vore kontrakt i båda höftlederna och oförmögen att annorlunda än med största svårighet röra sig samt för öfrigt lidande af försvagad syn och sjuklighet. Dertill komme att enligt från Telegrafstyrelsen meddelad upplysning icke några andra telegraftjenstemän under ifrågavarande tid affidit, för hvilkas enkor och barn understöd af statsmedel kunde påkallas, hvadan således genom beviljandet af ifrågavarande pensioner något prejudikat icke kunde anses gifvet, hvilket tilläfvventyrs skulle kunna framdeles i andra fall åberopas. Hvad de föreslagna pensionsbeloppen anginge, så vore de nära öfverensstämmande med den pension, som af Riksdagen år 1874 på förslag af enskild motionär beviljats åt enkan efter telegrafkommissarien R. T. Jönsson. De lönebelopp, som senast utgått till ifrågavarande tjenstemän, vore:

till kommissarien	Wiholm	kronor	2,500,
„	Björklund	„	2,500,
„	Appelholm	„	2,400,
assistenten	Lönngrén	„	1,200;

och skulle följaktligen, derest desse lefvat tillräckligt länge för att blifva delägare af enke- och pupillkassan, deras efterlevande ur densamma haft att uppbära i pensioner resp. 450, 450, 440 och 320 kronor. De nu föreslagna beloppen, resp. 300 och 270 kronor, kunde derföre ej anses för höga.

Departementschefen hade slutligen erinrat om de vilkor, som vore gällande för pensionering från Telegrafverkets enke- och pupillkassa, och under hvilka de ifrågavarande pensionerna skulle åtnjutas.

Genom hvad sålunda blifvit anfördt torde den i hög grad behjertansvärda belägenhet, hvaruti omförmälde fyra tjenstemäns efterlemnade enkor och barn sig befinna, vara till fulla ådagalagd, och då härtill kommer att, på sätt uti statsrådsprotokollet jemväl blifvit uttryckt, genom bifall till de nu ifrågasatta pensionerna något prejudikat för framtiden icke gifves, har Utskottet ansett den föreslagna pensioneringen af meranämnde fyra tjenstemäns enkor och barn böra af Riksdagen medgifvas.

Underhållsstaten.

Denna stat, som för innevarande år blifvit fastställd till 297,128 kronor, är, såsom af ofvan intagna tablå framgår, för år 1877 föreslagen att höjas med 11,000 kronor. Enligt hvad af statsrådsprotokollet (sid. 34) inhemtats, vore anledningen härtill, att några af de å denna stat uppförda förslagsanslag borde ökas, nemligen för ved, lyshållning och fraktkostnader samt för hyror, hvilka måste beräknas till högre belopp än hittills dels i följd af stegrade pris för några äldre stationslokaler, och dels på grund deraf att lokalerna

för en del af de stationer, som förändrats från privat- till stats-stationer, komme att bekostas af Telegrafverket; och har den sålunda beräknade förhöjningen syns Utskottet vara af behovet påkallad.

På grund af hvad sålunda förekommit får Utskottet, jemte erinran, att Kongl. Maj:ts nådiga förslag angående beräkning af inkomsttiteln "Telegrafmedel" vunnit Riksdagens bifall, hemställa,

att Riksdagen, med godkännande af det utaf Kongl. Maj:t framlagda förslag till stater för Telegrafverket, må såsom reservationsanslag för år 1877 åt Telegrafverket anvisa 1,330,000 kronor samt medgifva, att det öfverskott derå, som kan uppstå, må stå till Kongl. Maj:ts förfogande i ändamål att användas för verkets tidsenliga utveckling och förbättring.

Tullverket.

5:o. I afseende härå har Kongl. Maj:t föreslagit, att de för år 1876 fastställda stater för *Tullverket* måtte äfven för år 1877 tillämpas; och att Riksdagen fördenskull måtte bestämma anslaget till nämnda verk till ett mot staternas slutsumma svarande belopp af 2,509,000 kronor, att såsom förslagsanslag direkte utgå af tullmedlen.

Ang. Tullverkets utgifts-stater.

På sätt af statsrådsprotokollet (Bil. N:o 6 b sid. 37 och 38) inhemtas, hade Generaltullstyrelsen uti afgifvet underdånigt förslag till stater för Tullverket för år 1877 af anförda skäl hemställt, att de för innevarande år för verket fastställda staterna måtte få orubbade tillämpas äfven under nästkommande år, hvilken hemställan blifvit af Kongl. Maj:t i nåder gillad; och har vid behandling af detta ärende Utskottet icke funnit något att vid det nådiga förslaget erinra.

I sammanhang härmed har emellertid Utskottet till pröfning förehafvt en af Kongl. Maj:t under förevarande hufvudtitel gjord framställning derom, att till aflönande af *skeppsmättningskontrollörer* och till gäldande af de öfriga för *skeppsmätningen erforderliga kostnader*, hvilka skulle af allmänna medel bestridas, måtte å sjunde hufvudtiteln anvisas ett förslagsanslag af 27,000 kronor, att af lastpenningarne utgå.

I afseende å denna fråga är i statsrådsprotokollet (Bil. N:o 6 b sid. 56 och 57) meddeladt att, sedan Kongl. Maj:t i sammanhang med fastställande af förnyad förordning angående mätning af handelsfartyg m. m. den 15 Maj

1874 bestämt, att de för skeppsmättningskontrollörers aflönande erforderliga medel äfvensom kostnaderna för kontrollörers och skeppsmätares tjänsteresor vid de tillfällen, då dessa skulle af allmänna medel godtgöras, för deras brefporto i tjensten, för blanketter och andra dylika utgifter skulle genom Generaltullstyrelsens försorg bestridas emot godtgörelse, som, tills vidare och intilldess annorlunda kunde vara i nåder bestämdt, borde utgå af femte hufvudtitelns anslag till "lots- och fyrinrättningen med dertill hörande personal", hade vid det förhållande, att skeppsmätningen afsåge att vinna en grund för bestämmandet icke blott af de fyr- och båkafgifter, som för fartyg borde erläggas, utan äfven af andra afgifter af allmän natur, och det alltså kunde anses mindre lämpligt, att lotsverket vidkändes alla med samma mätning förenade omkostnader, framställning från Sjöförvarsdepartementet blifvit gjord om vidtagande af åtgärder, för att berörda kostnader måtte till större eller mindre del utgå af något bland de till riksstatens sjunde hufvudtitel hörande anslag; och hade i sammanhang dermed den upplysning meddelats, att utgifterna under år 1875 till ifrågavarande arfvoden samt för tjänsteresor m. m. förslagsvis beräknats till en summa af 27,000 kronor.

I anledning häraf, och då lotsverkets medel voro för annat bestämdt ändamål afsedda, hvartill komme att så väl aflöningarne till skeppsmättningskontrollörerne och till öfverkontrollören som öfriga ifrågavarande utgifter i första hand måste bestridas af Tullverket, att skeppsmätare och skeppsmättningskontrollörer antogos af och lydte under Generaltullstyrelsen, samt att jemväl i öfrigt åt bemälda Styrelse blifvit uppdraget att vaka öfver iakttagandet af hvad i Kongl. förordningen om mätning af handelsfartyg funnes stadgadt, — hade ifrågavarande utgifter ansetts böra från femte till sjunde hufvudtiteln öfverflyttas.

Vid hvad sålunda blifvit föreslaget har Utskottet ej funnit något att i hufvudsak erinra. Enär emellertid lastpenningarne, af hvilka de ifrågavarande utgifterna skulle komma att bestridas, ingå bland tullmedlen samt, på sätt nyss är nämndt, dess utgifter direkt utbetalas från Tullverket, har det syntes Utskottet leda till större enkelhet och reda, om meranämnda omkostnader, i stället för att, på sätt Kongl. Maj:t föreslagit, uppföras under en särskild anslagstitel, inflyttades bland Tullverkets utgiftsstater, samt i följd deraf förslagsanslaget till nämnda verk höjdes med det för omförmälda utgifter erforderliga belopp, 27,000 kronor.

På grund af hvad sålunda förekommit och anförts, hemställer Utskottet:

- a) att Riksdagen må bland Tullverkets utgiftsstater uppföra ett förslagsanslag å 27,000 kronor, till aflönande af skeppsmättningskontrollörer och till gäldande af de öf-

riga för skeppsmätningen erforderliga kostnader, hvilka skola af allmänna medel bestridas;

b) att Riksdagen må medgifva, att i öfrigt de för 1876 fastställda stater för Tullverket må äfven för år 1877 tillämpas; och

c) att Riksdagen fördenskull må bestämma anslaget till nämnda verk till ett mot staternas slutsumma, efter tillägg af de under mom. a. här ofvan omförmälda 27,000 kronor, svarande belopp af 2,536,000 kronor, att såsom förslagsanslag direkte utgå af tullmedlen.

Skogsväsendet.

6:o. Under denna anslagsrubrik har Kongl. Maj:t föreslagit, att de nuvarande ordinarie anslagen till skogsväsendet, hvilka med iakttagande deraf, att lönen till chefen för Skogsstyrelsen på grund af 1869 års riksdagsbeslut efter dåvarande innehafvarens afgang skulle utgå med allenast 6,000 kronor i stället för förut 7,000 kronor, utgjorde tillhopa 851,412 kronor 97 öre, måtte minskas derigenom, att det nu i berörda belopp ingående reservationsanslaget, 450,000 kronor, blefve nedsatt med 175,000 kronor till 275,000 kronor, men deremot ökas med 35,650 kronor, utgörande anslag till extra kanslibiträde inom Skogsstyrelsen, till tjenstgöringspenningar åt chefen för samma styrelse, till löner åt två nya skogsinspektörer, fyra nya jägmästare och elfva nya kronojägare samt till ålderstillägg åt dertill berättigade jägmästare; hvadan således ifrågavarande anslags slutsumma skulle komma att utföras med 712,062 kronor 97 öre.

*Ang. anslag
för skogsvä-
sendet.*

Hvad först angår den föreslagna nedsättningen i det nu till 450,000 kronor uppförda reservationsanslaget, har Utskottet ansett sig till en början böra i minnet återkalla den föregående behandlingen af den fråga, på hvars pröfning berörda nedsättning skulle bero.

Uti underdånig skrifvelse den 22 Maj 1873 anhöll Riksdagen, bland annat, att Kongl. Maj:t täcktes taga i nådigt öfvervägande, i hvad mån skogshushållningen i södra och mellersta Sverige kunde främjas genom inköp för statens räkning af till skogsbörd tjenlig mark för utvidgning af redan befintliga kronoparker eller bildande af nya sådana.

Skogsstyrelsen, som hördes öfver denna underdåniga framställning, ansåg ytvidden af kronoskogarne i södra och mellersta provinserna i förhållande till dessa landsdelars utsträckning alltför inskränkt, och att inrättande af kronoskogar i skoglösa orter, dels för att i någon mån betrygga inbyggarna derstädes med afseende å tillfredsställandet af deras behof utaf skogsproduk-

ter, dels för att tjena såsom föresyn, hvad skogsodling och en god skogs-skötsel i öfrigt anginge, måste vara en maktpåliggande åtgärd, som dessutom framdeles komme att tillskynda staten en ej obetydlig inkomst, och hemstälde i följd häraf Styrelsen, att ett särskildt belopp af 227,000 kronor måtte för nämnda ändamål anvisas.

Kongl. Maj:t åter ansåg förhöjning i Skogsstyrelsens reservationsanslag, då utgörande 90,000 kronor, böra ega rum till belopp, som dock icke redan första året och innan sig visat, hvilken utsträckning kunde för tillökningens ändamålsenliga användning beredas, syntes böra bestämmas så högt, som Skogsstyrelsen gjort, utan kunna inskränkas till 258,287 kronor, och föreslog i sin till 1874 års Riksdag aflättna proposition angående statsverkets tillstånd och behof, att berörda reservationsanslag måtte till sistnämnda belopp förhöjas.

Uti underdånig skrifvelse den 15 Maj 1874 yttrade Riksdagen att, då det af Kongl. Maj:t äskade reservationsanslag, 258,287 kronor, torde komma att till största delen, om ej helt och hållet, åtgå dels för de till 150,000 kronor beräknade kostnaderna för förvaltning af de nu varande kronoskogarne och dels för andra onekligen påkallade utgifter för skogsväsendets befrämjande, så att föga eller intet komme att återstå för inköp af skogsmark, Riksdagen dels för bestridande af utgifterna för de nu varande kronoskogarnes förvaltning och dels för befrämjande af skogsväsendet i allmänhet, deruti äfven inbegripet inköp af till skogsbörd tjenlig mark för anläggande af nya eller förstoring af äldre kronoparker och för plantering, der det erfordrades, af sålunda inköpt mark, beviljat såsom reservationsanslag för år 1875 ett belopp af 450,000 kronor.

I den till 1875 års Riksdag aflättna nådiga proposition angående statsverkets tillstånd och behof yttrades, att — i betraktande ej mindre af de omkostnader, som vore förenade med förvaltningen af statens skogar, än äfven nödvändigheten att genom inköp af skogbärande eller till skogsodling lämplig mark bilda nya eller utvidga redan befintliga kronoparker — någon rubbning i förevarande anslag ej borde ega rum, och detta så mycket hellre, som förvärfvandet af en lämplig större skogsegendom för Skogsinstitutets behof utan tvifvel i högst betydlig grad underlättades derigenom, att till Kongl. Maj:ts disposition funnes stäld en penningesumma, å hvilken betalning därför kunde anvisas, om händelsevis tillfälle att köpa någon sådan egendom skulle yppa sig; och blef Kongl. Maj:ts i öfverensstämmelse härmed gjorda nådiga framställning om bibehållandet af skogsväsendets anslag till oförändradt belopp af 450,000 kronor af Riksdagen bifallen.

Utaf det vid den nu föreliggande nådiga propositionen fogade statsrådsprotokoll (Bil. N:o 6 b, sid. 45 och 46) inhemtas, att vidkommande ofta berörda reservationsanslag å 450,000 kronor Skogsstyrelsen, under förmälan

att derå blifvit för år 1875 genom nådigt bref af den 11 December 1874 anvisade till inköp af mark till bildande af nya eller utvidgning af äldre kronoparker 242,254 kronor 62 öre och att af anslaget för år 1876 blifvit i Skogsstyrelsens till Kongl. Maj:t afgifna generalkostnadsförslag för skogsväsendet för nämnda ändamål afsedda 212,000 kronor, i underdånighet hemställt, att reservationsanslaget måtte fortfarande utgå med samma belopp som hittills eller 450,000 kronor.

I anledning häraf hade Departementschefen vid ärendets föredragning erinrat, att af de till inköp af kronan hembjudna skogbärande eller till skogsodling lämpliga marker dittills ej kunnat inköpas för mer än tillhoppa 101,634 kronor och funnes således af 1875 års anslag fortfarande 140,620 kronor 62 öre att för dylika inköp användas, hvartill komme de af Skogsstyrelsen omförmälda för nämnda ändamål afsedda 212,000 kronor. Anledningen dertill, att dittills endast ett jemförelsevis mindre belopp af de till inköp af mark afsedda medlen blifvit dertill begagnadt, vore hufvudsakligen att söka dels i svårigheten att, der dylik egendom egdes af flera personer gemensamt, åvägabringa enighet i afseende å försäljningsvilkoren dem emellan, dels i de höga priser, som säljarne under de i senaste tider rådande trävarukonjunkturer ansett sig kunna fordra, dels kanske hufvudsakligen i de tunga och föga affärsmessiga former, hvarunder dylika köp för kronans räkning måste verkställas. Men utom dessa svårigheter funnes äfven andra, hvilka, enligt Departementschefens förmenande, verkade derhän, att af dylika inköp ej kunde för närvarande påräknas all den fördel för staten, som under andra förhållanden kunde densamma deraf tillskyndas. Någon bestämd plan för dylika uppköp kunde för närvarande svårigen upprättas och följas. För upprättandet af en sådan erfordrades nemligen en noggrann kännedom om hittills befintliga boställs- och öfriga kronoskogars läge, utan hvilken det ej vore möjligt att afgöra vare sig hvilka provinser borde företrädesvis tillgodoses eller hvilka till skogsbörd tjenliga marker inom provinserna borde till följd af sitt läge i förhållande till kronan tillhöriga skogsmarker framför andra vid inköp väljas. Väl hade Kongl. Maj:t genom nådigt beslut den 2 Juli 1875 vidtagit åtgärd för att denna noggrannare öfversigt öfver statens skogar måtte snart vinnas, i det att Kongl. Maj:t på Skogsstyrelsens hemställan anvisat medel icke blott för komplettering af den genom den s. k. Norrländska skogskomiténs försorg utarbetade kartan öfver Norrlands skogar, utan äfven för åstadkommande af en allmän situationskarta öfver kronoparker och allmänningar i Kopparbergs län samt de mellersta och södra delarne af landet, och dels för införandet å de topografiska samt ekonomiska kartbladen af de allmänna skogarne och till en början af dem, som blifvit af skogstjensteman indelade till ordnad hushållning. Men detta vidlyftiga arbete vore dock ännu långt från fullbordadt; och intill dess att så skett,

syntes det vara nödigt att vid inköp af mark för statens räkning mycken varsamhet iakttoges. Först derefter blefve det möjligt att afgöra, hvarest inköp af mark till arrondering af förut befintliga kronoskogar eller till anläggande af nya kronoparker kunde med största fördel ega rum, och då kunde äfven kronan låta under hand inleda underhandlingar om de för staten förmånligast belägna markers inköpande i stället för att, såsom nu i de flesta fall, nöja sig med de marker, som tillfälligtvis erbjödes, hvarvid tillika det betänkliga förhållandet framträdde, att skogsköpet för statens räkning lätteligen komme att gagna och belöna just sådane skogsegare, som genom vanvård eller öfverafverkning förstört sin växande skog. Af alla dessa skäl ansåge Departementschefen det ej vara lämpligt, att Kongl. Maj:t för närvarande skulle af Riksdagen äska reservationsanslagets bibehållande vid dess hela nuvarande belopp. Men då redan nu kunde med någon sannolikhet förutsättas, att inom vissa län, der endast ett fåtal allmänna skogar funnes, underhandlingar kunde med framgång föras om till åkerodling otjenliga nejdens förvärfvande till skogssådd för billigt pris, och inköp af mark fördensskull ej behöfde i afbidan på de förut omförmälda situationsplanernas fullbordan alldeles afstanna, ansåge Departementschefen sig böra i underdånighet föreslå ett afdrag å anslaget motsvarande endast en del af det belopp, som hittills kunnat till skogsköp användas; och hemstälde fördensskull i underdånighet, att reservationsanslaget till skogsväsendet måtte af Kongl. Maj:t äskas endast till belopp af 275,000 kronor.

Visserligen hafva de skäl, som sålunda blifvit anförda för anslagets minskning icke synts Utskottet fullt tillfredsställande; ty om än de senare årens trävarukonjunkturen uppdrifvit prisen å skogbärande eller till skogsbörd tjenlig mark, torde en förändring härutinnan snart nog kunna inträda, och den omständigheten, att någon bestämd plan för inköp af dylik mark ej nu kunde upprättas, torde icke afgjort böra utgöra hinder för Statsverket att emellertid begagna de tillfällen, som möjligen skulle kunna yppa sig, att komma i besittning af lämpliga skogsegendomar, helst anslagets natur af reservationsanslag medför, att med dess användande skulle kunna anstå intill dess sådant kunde finnas med statens fördel förenligt och att således all nödig varsamhet vid inköpen skulle kunna iakttagas. Äfven har det synts Utskottet som skulle prisen snarare komma att uppjagas, om på förhand blefve bestämdt, i hvilka trakter uppköpen borde ske, än om, såsom det torde hafva varit Riksdagens afsigt, Kongl. Maj:t vore i tillfälle, att för sådana uppköp disponera nödiga medel när och hvar tillfälle erbjöde sig att till antagligt pris inköpa egendomar, som af Skogsstyrelsen funnes för ändamålet lämpliga; men då i allt fall, enligt hvad ofvan blifvit meddeladt, det af Riksdagen för nästlidet och innevarande år anvisade anslaget, 450,000 kronor, för närvarande synes vara större än behovet kräfver, och, i händelse

någon förändring härutinnan skulle komma att inträda, den årligen sammanträdande Riksdagen icke lärer undandraga sig att på Kongl. Maj:ts derom gjorda framställning åter höja ifrågavarande reservationsanslag till ett mot behovet svarande belopp, så finner Utskottet sig för närvarande böra tillstyrka bifall till den af Kongl. Maj:t föreslagna nedsättningen i meranämnda anslag.

Det belopp, 35,650 kronor, hvarmed ordinarie anslagen till skogsväsendet föreslagits att ökas, är, enligt hvad statsrådsprotokollet (Bil. N:o 6 b sid. 51) gifver vid handen, afsedt att fördelas på följande sätt:

till extra kanslibiträden inom Skogsstyrelsen	Kronor	3,200: —
» tjänstgöringspenningar åt chefen för samma Styrelse	»	2,000: —
» två nya skogsinspektörer	»	8,950: —
» fyra nya jägmästare	»	7,800: —
» elfva nya kronojägare	»	6,700: —
» ålderstillägg åt dertill berättigade jägmästare	»	7,000: —
<u>tillsammans Kronor</u>		<u>35,650: —</u>

Vid de sålunda äskade anslagsförhöjningarna har Utskottet, utom hvad angår de till tjänstgöringspenningar åt chefen för Skogsstyrelsen afsedda 2,000 kronor, ej funnit något att erinra. Den i statsrådsprotokollet (sid. 39—44) intagna utredning har synts Utskottet ådagalägga, att dessa förhöjningar äro af oeftergifligt behof påkallade.

Hvad åter angår berörda till tjänstgöringspenningar åt Skogsstyrelsens chef äskade belopp å 2,000 kronor har Utskottet ej kunnat framställningen i denna del till bifall förorda.

På sätt i statsrådsprotokollet jemväl finnes omnämndt bestämdes vid 1869 års riksdag, att lönen för Skogsstyrelsens chef skulle efter dåvarande innehafvarens af detta embete afgang nedsättas från 7,000 till 6,000 kronor, i sammanhang hvarmed beslöts att bemälde chef derefter skulle benämnas "Skogsdirektör". Visserligen torde det ej kunna nekas, att förhållandena sedan berörda tid till viss grad förändrats, och att det belopp, som då kunde anses tillräckligt för en chefslön måhända nu skulle kunna anses icke tillfyllestgörande. Tillräckligt skäl torde likväl icke häraf kunna hemtas för att med en fast tillökning, uppgående till en tredjedel af det nu bestämda beloppet höja ifrågavarande chefs lön, särdeles vid det förhållande att Skogsstyrelsen ej ännu varit föremål för behandling af den för reglering af de centrala embetsverkens löner m. m. tillsatta komitén. Dessutom torde, intilldess berörda behandling egt rum, meranämnda chefsbefattning blifva uppehållen på förordnande, och äfven deruti förefinnes, enligt Utskottets förmenande, ett skäl att nu ej bevilja den föreslagna löneförhöjningen.

Utskottet har emellertid ej förbisett att, då de fleste embets- och tjänstemän de senaste åren fått sig tilldelade tillfälliga löneförbättringar, billigheten synes kräfva att jemväl chefen för Skogsstyrelsen kommer i åtnjutande af någon förhöjning i sina löneförmåner, särdeles i betraktande *dels* deraf att dessa för närvarande äro lägre än de voro under förre embetsinnehafvarens tid, *dels* ock deraf att bemälde chefs göromål otvifvelaktigt under senaste tiden betydligt ökats. Det vill emellertid synas Utskottet som om det lämpligaste vore, att å extra stat för år 1877 uppfördes ett belopp af 1,000 kronor att såsom tillfällig löneförbättring för samma år tilldelas bemälde chef, hvarigenom de honom tillkommande löneförmånerna skulle komma att uppgå till samma belopp som hans företrädare i embetet åtnjutit. Utskottet vill derföre här nedan vid behandling af frågan om de för Skogsstyrelsen i öfrigt äskade dyrtidstillägg göra framställning i sådant syfte.

På grund af hvad sålunda förekommit tillstyrker Utskottet:

a) att Riksdagen må, med bifall till Kongl. Maj:ts derom gjorda framställning, till 275,000 kronor nedsätta det bland anslagen till skogsväsendet ingående *reservationsanslaget* å 450,000 kronor;

b) att Kongl. Maj:ts framställning om anvisande af 2,000 kronor till tjänstgöringspenningar åt Chefen för Skogsstyrelsen icke må vinna Riksdagens bifall; och

c) att till anställande af extra kanslibiträde inom Skogsstyrelsen, till löner åt två nya skogsinspektörer, fyra nya jägmästare och elfva nya kronojägare samt till ålders-tillägg åt dertill berättigade jägmästare må å ordinarie stat anvisas sammanlagdt 33,650 kronor.

I händelse af bifall till hvad sålunda blifvit föreslaget, kommer Skogsstyrelsens ordinarie anslag, nu utgörande 852,412 kronor 97 öre, att ökas med 33,650 kronor, men åter minskas med *dels* 1,000 kronor af den förutvarande Generaldirektörlönen och *dels* 175,000 kronor af det bland i fråga varande anslag ingående reservationsanslaget, samt kommer således att uppgå till 710,062 kronor 97 öre.

Byggnader och reparationer.

Angående förhöjning i anslaget till »byggnader och reparationer».

7:o. Uti underdånigt memorial den 16 November 1875 hade, på sätt i statsrådsprotokollet (Bil. N:r 6 b sid. 53 och 54) är meddeladt, Öfverintendentsembetet anført att, sedan de båda förut skilda anslagen för underhåll och reparationer af publika byggnader, det ena afseende sådana i hufvudstaden och det andra byggnader i landsorten, blifvit genom 1872 års

Riksdags bifall till Kongl. Maj:ts i ämnet gjorda framställning förenade till ett anslag, hade Embetet, med anlitande af då befintlig behållning å landsortsanslaget, uppgående till 58,547 kronor 20 öre kunnat låta verkställa åtskilliga mer betydande förändrings- och tillbyggnadsarbeten vid kronans egendomar i Stockholm, hvartill medel annars saknats.

Då det emellertid varit nödigt att under åren 1873 och 1874 verkställa omfattande reparationsarbeten jemväl vid kronans hus i landsorten, der arbeten för iordningsställande af länsresidensen i Kalmar, Hernösand och Luleå egt rum för en kostnad af tillsammans 29,906 kronor, kunde något öfverskott å landsortsmedlen numera så mycket mindre vara för byggnaderna i hufvudstaden att påräkna, som, i stället för behållningar, värdet af påsynade, men i brist af medel ej verkställda, arbeten i orterna, utgörande år 1872 571 kronor, sedermera stigit, synnerligast i följd af ökade pris å materialier och arbetslöner, år 1873 till 8,000 kronor, år 1874 till 21,722 kronor 85 öre och år 1875 till 10,716 kronor. De arbeten åter vid kronans hus i Stockholm, hvilkas utförande till följd af bristande tillgångar ej kunnat ega rum, hade samtidigt uppgått till följande belopp, nemligen

år 1872	kronor 15,612: 85
„ 1873	„ 14,835: —
„ 1874	„ 45,213: 50
„ 1875	„ 34,551: —

Med anledning häraf hade Öfverintendentsembetet i underdånighet hemställt om tillökning i förevarande anslag med 34,580 kronor efter följande grunder:

- a) för Nationalmuseibygnaden, tillökning i redan anvisade underhållsmedel, 2,600 kronor, med kronor 2,400: —
hvilka båda belopp tillsammans motsvarade $\frac{1}{4}$ procent af byggnadens till 2,000,000 kronor beräknade värde;
- b) för öfriga hus i hufvudstaden, hvilka, enligt en memorialet bilagd förteckning, tillkommit efter bestämmandet af underhållsmedlen för kronans byggnader i Stockholm, $\frac{1}{2}$ procent af de tillkomna byggnadernas värde „ 8,000: —
- c) samt slutligen, på grund af stegrade pris å byggnads-materialier och arbetsbiträden, 20 procent af det nuvarande statsanslagets till byggnader och reparationer belopp, 120,900 kronor „ 24,180: —

tillsammans kronor 34,580: —

Enär af den i ärendet förebragta utredning framginge, att i fråga varande anslag i den del, som afsåge byggnader i Stockholm under tiden efter år 1844, då detsamma utgjorde 48,000 riksdaler, blifvit förhöjdt med allenast det jemförelsevis obetydliga beloppet af 2,600 riksdaler, ehuru under samma tid prisen å så väl dagsverken som byggnadsmaterialier kunde antagas hafva nära nog fördubblats, hvaraf, på sätt Öfverintendentsemetet framhållit, följdén blifvit, att en stor mängd reparationer å statens byggnader i Stockholm måst af brist på medel åsidosättas, hade det syntts vara uppenbart, att en förhöjning i anslaget till byggnader och reparationer måste ega rum, så vida berörda byggnader ej skulle småningom af vanvård förfalla; och har Kongl. Maj:t på grund häraf föreslagit, att Riksdagen måtte bevilja en förhöjning af 34,580 kronor.

Då behovet af den sålunda åskade anslagsförhöjningen syntts Utskottet vara genom hvad sålunda blifvit anfördt till fullo ådagalagdt, tillstyrker Utskottet,

att Riksdagen må, på sätt Kongl. Maj:t föreslagit, bevilja en förhöjning af 34,580 kronor i reservationsanslaget till *byggnader och reparationer*, hvarigenom berörda således skulle komma att utföras med 155,480 kronor, att på enahanda sätt, som förut blifvit bestämdt, af Kongl. Maj:t disponeras.

Angående
öfriga ordi-
narie anslag.

8:o. I afseende å *öfriga* under Sjunde hufvudtiteln uppförda ordinarie anslag, hvilka här ofvan ej finnas omförmälda, har Kongl. Maj:t ej föreslagit annan ändring än att förslagsanslaget till *skrifmaterialier och expenser* måtte höjas med det belopp, som erfordrades för vinnande af jemn slutsumma å hufvudtitelns ordinarie anslag; och hemställer Utskottet,

att samtliga i fråga varande anslag må bestämmas till enahanda belopp, som i nu gällande riksstat äro upptagna, dock med förbehåll om den ändring i aflöningsanslaget till Mynt- och Kontrollverken, som kan blifva en följd af pröfningen utaf Kongl. Maj:ts den 31 nästlidne Januari till Riksdagen aflåtna nådiga proposition, angående ny lönestat för nämnda verk, samt med iakttagande af den jemkning i anslaget till "skrifmaterialier och expenser, ved m. m.", som för jemnande af hufvudtitelns slutsumma blifver erforderlig.

Angående *tillfälliga* behof, hänförliga till sjunde hufvudtiteln äro följande framställningar gjorda:

Departementets expedition.

9:o. För fortfarande tillämpning af den nya aflöningsstaten för *Finansdepartementets expedition* har Kongl. Maj:t för 1877 äskat enahanda anslag, som blifvit af Riksdagen för år 1876 beviljadt, eller 9,700 kronor; hemställande Utskottet,

*Ang. anslag för
Finans-expe-
ditionen.*

att det äskade anslagsbeloppet, 9,700 kronor, må för år 1877 på extra stat anvisas.

Kammarkollegium.

10:o. Uti statsrådsprotokollet (Bil. N:o 6 b sid. 18) är meddeladt, hurusom Kongl. Maj:t under den 12 November 1875 beslutit, att nådig proposition skulle till Riksdagen aflåtas derom, att de hospitalen tillhöriga fastigheter, frälseräntor och andra afgälder af fast egendom äfvensom öfriga tillgångar af hvad beskaffenhet de vara måtte, skulle till statsverket indragas; hvarvid Kongl. Maj:t tillika förklarar att, derest berörda nådiga framställning af Riksdagen bifölles, *vården af hospitalens fasta egendomar* skulle uppdragas åt Kammarkollegium. Då dessa egendomar uppginge till ett antal af 431, med en afkastning, som af Serafimer-ordensgillet beräknats till 121,641 kronor 97 öre, hade så väl de för utredning af förevarande fråga tillsatte komiterade som ock Kammarkollegium i sitt jemte Statskontoret öfverkomiterades förslag afgifna utlåtande ansett kollegii personal otillräcklig att jemte förutvarande bestyr äfven ombesörja förvaltningen af berörda fastigheter och förty hemställt, att ett belopp, motsvarande aflöningen för en kammarförvandt, måtte för ersättande af det ökade arbetet inom kollegium ställas till dess disposition.

*Ang. tillfällig
förstärkning af
Kammarkol-
legii arbets-
krafter.*

Enär frågan om den framtida förvaltningen af statens egendomar för närvarande vore beroende på utredning samt det sålunda kunde anses ovisst, huruvida berörda förvaltning fortfarande komme att åt Kammarkollegium uppdragas, hade den tillökning i kollegii arbetskrafter, som otvifvelaktigt blefve erforderlig, derest kollegium

skulle öfvertaga förvaltningen af ofvanberörda egendomar, synts icke böra på ordinarie stat uppföras.

Mot det belopp, som blifvit föreslaget såsom ersättning för kollegii genom berörda förvaltning ökade arbete hade emellertid någon anmärkning synts ej skäligen kunna göras; och har Kongl. Maj:t alltså, under förutsättning af Riksdagens bifall till Kongl. Maj:ts nådiga proposition angående hospitalsväsendets förändrade organisation, äskat att å extra stat för år 1877 måtte för tillfällig förstärkning i Kammarkollegii arbetskrafter uppföras ett belopp af 3,000 kronor; hemställande Utskottet, som härvid ej funnit något att erinra,

att hvad Kongl. Maj:t sålunda föreslagit, må, under den gjorda förutsättningen, vinna Riksdagens bifall.

Ang. dyrtids-
tillägg för Kam-
markollegium.

11:o. Vid senaste riksdag beviljades för Kammarkollegii embets- och tjänstemän *dyrtidstillägg* för innevarande år till sammanlagdt belopp af 19,440 kronor, hvori icke var inberäknadt dylikt tillägg åt kollegii president. Då i fråga om beloppet af det dyrtidstillägg, som för år 1877 borde för i fråga varande embetsverk uppföras, förekomme, att i det förslag till löneroglering för rikets Hofrätter, som komme att för Riksdagen framläggas, lönerna för Hofrätternas presidenter blifvit föreslagna till 10,000 kronor, samt enahanda belopp syntes böra, äfven under afvaktan å en löneroglering, tillkomma bebemälde presidenters vederlikar i andra med Hofrätterna likställda embetsverk, har Kongl. Maj:t begärt att, jemte det vid senaste riksdag för Kammarkollegium beviljade dyrtidstillägg, ett dylikt tillägg af 1,000 kronor måtte beviljas för kollegii president, och att således å extra stat för år 1877 måtte såsom dyrtidstillägg åt embets- och tjänstemän uti i fråga varande kollegium uppföras ett belopp af 20,440 kronor.

Utskottet, som i öfrigt icke haft något att mot förevarande framställning erinra, har emellertid af skäl, som, i fråga om äskadt dyrtidstillägg åt chefen vid Styrelsen för statens jernvägstrafik, finnas anförda uti Utskottets rörande regleringen af utgifterna under Riksstatens sjetta hufvudtitel afgifna utlåtande, icke kunnat biträda Kongl. Maj:ts förslag om beviljande af dylikt tillägg åt Kammarkollegii president; hemställande alltså Utskottet,

a) att Kongl. Maj:ts förevarande nådiga framställning, i hvad densamma afser beviljande af dyrtidstillägg åt presidenten i Kammarkollegium, icke må vinna Riksdagens bifall; och

b) att såsom dyrtidstillägg åt Kammarkollegii embets- och tjänstemän för år 1877 må för samma år

på extra stat anvisas enahanda belopp, 19,440 kronor, som blifvit till nämnda ändamål för innevarande år beviljadt.

12:o. För år 1877 har Kongl. Maj:t i enlighet med Kammarkollegii hemställan af Riksdagen begärt till granskning af nya jordeböcker ett extra anslag af 12,600 kronor, hvilket utgör enahanda belopp, som det af 1875 års Riksdag dertill beviljade med afdrag af 1,000 kronor expensmedel, som icke ansetts under år 1877 erforderliga.

Ang. anslag för jordeboksarbetet.

Beträffande jordeboksarbetets nuvarande ståndpunkt har från vederbörande erhållits det meddelande, att jordeböckerna för Kronobergs, Blekinge, Gotlands och Stockholms län under åren 1872—1874 blifvit fastställda; att under innevarande år jordeböckerna för Kristianstads och Skaraborgs län komme att fastställas; och att, efter det jemväl under innevarande år antagligen granskningen af samtliga de på grund af Kongl. Kungörelsen den 5 Oktober 1871 upprättade förteckningar öfver de till statsverket indragna ränte- och kronotiondeanslag hunnit afslutas och de under granskningen uppkomna anmärkningar blifvit af Kollegium pröfvade, ett år torde blifva tillräcklig tid för granskning och omskrifning af hvarje jordebok.

Uppå Kongl. Maj:ts derom gjorda framställning biföllo Rikets Ständer vid 1856—1858 års riksdag inrättandet af ett särskildt jordebokskontor för granskning ej mindre af de nya jordeböckerna, än af förvandlingsuträkningar för räntors omsättning och förenkling, m. m., hvilka borde till grund för jordeböckerna först upprättas, samt anvisade härtill ett extra anslag af 100,000 riksdaler, att efter behof utgå under åren 1858, 1859 och 1860. För jordeboksarbetets fortgång anvisades derefter 24,700 riksdaler för hvar och ett af åren 1861—1870. Med 1870 års utgång indrogs jordebokskontoret, och arbetet med granskningen af de nya jordeböckerna sattes i närmare förbindelse med Kammarkollegium och dess provinskontor, samt fördelades på fyra afdelningar, hvardera med en föreståndare och biträden; hvarjemte anslaget nedsattes till 15,000 riksdaler, hvilket belopp äfven för åren 1872 och 1873 beviljades, men för år 1874 minskades till 10,500 kronor, enär jordeboksarbetet då afsågs att endast fortgå å tre afdelningar. För beredande af 20 procent dyrtidsullägg till tjänstemännen, ökades anslaget åter för 1875 och 1876 till 13,600 kronor.

Efter det redan 1867 års Riksdag uti underdånig skrifvelse den 8 Maj samma år framhållit vigten deraf, att jordeboksarbetet blefve inom den möjligen kortaste tid afslutadt, anhöll Riksdagen i underdånig skrifvelse den 22 Maj 1873, att Kongl. Maj:t täcktes tillse, huruvida icke åtgärder kunde vidtagas, hvarigenom jordeboksarbetet med

tillfyllestgörande noggrannhet skyndsammare bedrefves, så att dess afslutande inom en icke allt för aflägsen framtid kunde vara att emotse; och uti det Kongl. Maj:ts nådiga proposition till 1874 års riksdag angående statsverkets tillstånd och behof bifogade statsrådsprotokoll öfver finansärenden meddelades redogörelse för de åtgärder, som med anledning af sistberörda underdåniga skrifvelse blifvit vidtagna för arbetets skyndsammare bedrifvande.

Af hvad ofvan blifvit anfördt vill det emellertid synas, som skulle äfven med den nu antagna planen för jordeboksarbetena dessa komma att ännu många år fortgå, innan alla jordeböckerna hinna blifva fastställda. Då det likväl bör kunna skäligen förväntas, att vederbörande låta sig angeläget vara att så mycket som möjligt påskynda arbetena, samt det nu äskade anslagsbeloppet utgör hvad Kammarkollegium ansett sig kunna under nästa år för ändamålet använda, tillstyrker Utskottet,

att till granskning af nya jordeböcker må för år 1877 anvisas ett extra anslag af 12,600 kronor.

Statskontoret.

13:o. Kongl. Maj:t har för genomförandet af *ny organisation af Statskontoret* på extra stat för år 1877 äskat 21,600 kronor.

Ang. genomförandet af ny organisation af Statskontoret.

Vid afgifvandet af särskildt utlåtande i anledning af Kongl. Maj:ts den 24 nästlidna Januari till Riksdagen aflåtna nådiga proposition angående ny lönestat för Statskontoret kommer Utskottet att jemväl yttra sig öfver ofvanberörda nådiga framställning; hvilket Utskottet här skolat

anmäla.

14:o. Vidare har Kongl. Maj:t, enär Statskontoret vid sin afgifna berättelse om statsverkets tillstånd och förvaltning fogat en förteckning å icke godtgjorda *förskott* till belopp af 30,868 kronor 91 öre, hvilka borde i vanlig ordning till godtgörande hos Riksdagen anmälas, äskat, att nämnda belopp måtte, i likhet med hvad vid senaste riksmöte egde rum, såsom extra anslag under Statskontoret för år 1877 uppföras; och, då Utskottet icke funnit något att vid de i fråga varande anvisningarne erinra, får Utskottet, som öfver de särskilda utgiftsposterna låtit upprätta härhos bilagdt sammandrag (Bil. lit D), tillstyrka,

Ang. betäckande af Statskontorets förskott.

att till betäckande af i fråga varande af Stats-

kontoret utbetalda förskott må för år 1877 på extra stat anvisas 30,868 kronor 91 öre.

Kammarrätten.

15:o. Åt personalen vid Kammarrätten beviljades af senaste riksdag *dyrtidstillägg* till belopp af 22,320 kronor, deri ej ingick något sådant tillägg åt i fråga varande embetsverks president. I likhet med hvad för Kammarkollegium egt rum, har Kongl. Maj:t nu begärt, att, utom det af Riksdagen för år 1876 beviljade dyrtidstillägg åt Kammarrätten, sådant tillägg till belopp af 1,000 kronor måtte beviljas jemväl för embetsverkets president, och att således såsom dyrtidstillägg åt embets- och tjenstemän inom Kammarrätten måtte å extra stat för år 1877 uppföras ett belopp af 23,320 kronor.

*Ang. dyrtids-
tillägg för
Kammarrät-
ten.*

Utskottet har emellertid, på grund af hvad här ofvan under punkten 11 blifvit i fråga om enahanda löneförbättring åt Kammarkollegii president anfördt, icke kunnat biträda Kongl. Maj:ts nådiga förslag om anvisande af dyrtidstillägg åt presidenten i Kammarrätten; hemställande alltså Utskottet:

a) att Kongl. Maj:ts förevarande nådiga framställning, i hvad densamma afser beviljande af dyrtidstillägg åt presidenten i Kammarrätten, icke må vinna Riksdagens bifall; och

b) att såsom dyrtidstillägg åt Kammarrättens embets- och tjenstemän för år 1877 må för samma år på extra stat anvisas enahanda belopp, 22,320 kronor, som blifvit till nämnda ändamål för innevarande år beviljad.

Öfverintendents-embetet.

16:o. Såsom *dyrtidstillägg* till embets- och tjenstemännen vid Öfverintendents-embetet för år 1877 har Kongl. Maj:t äskat 4,100 kronor att å extra stat för samma år uppföras.

*Ang. dyrtids-
tillägg för
Öfverinten-
dents-embetet.*

Beloppet af det åt i fråga varande embetsverk af senaste riksdag för år 1876 beviljade dyrtidstillägg uppgår till 3,980 kronor. I afseende å denna summa är i statsrådsprotokollet (Bil. N:o 6 b sid.

21 och 22) anmärkt, att det i densamma ingående dyrtidstillägget till Öfverintendents-embetets sekreterare blifvit beräknadt allenast å det belopp, 2,400 kronor, hvartil lönen för nämnda befattning tillföre varit bestämd. Vid riksdagen 1865—1866 höjdes emellertid lönen till 3,000 kronor; men då sekreteraren i Öfverintendents-embetet F. A. Ekmarck år 1869 af Kongl. Maj:t förordnades att, med bibehållande af berörda sekreterarebefattning, tillika vara kanslist i Finansdepartementets expedition, gjordes dervid det vilkor, att han skulle afstå från lönetillökningen. Så länge Ekmarck förenade dessa båda tjänster och sekreterarelönen således utgick med blott 2,400 kronor, hade dyrtidstillägget jemväl rätteligen beräknats allenast å sistnämnda belopp. Men, sedan Ekmarck den 29 Oktober 1875 erhållit afsked från kanslistbefattningen samt till följd deraf tillträdtt sekreterarelönen, sådan den blifvit af nyssnämnda Riksdag bestämd, hade äfven dyrtidstillägget synts böra derå beräknas och följaktligen höjas med 120 kronor.

Då Utskottet, af hvad sålunda blifvit anfördt, funnit den nu föreslagna förhöjningen i det af senaste Riksdag såsom dyrtidstillägg för Öfverintendents-embetet anvisade belopp af omständigheterna betingad samt vid framställningen i öfrigt ej haft något att anmärka, hemställer Utskottet,

att såsom dyrtidstillägg åt Öfverintendents-embetets embets- och tjänstemän må för år 1877 anvisas ett extra anslag af 4,100 kronor.

Skogsväsendet.

Ang. löne- och
dyrtidstillägg
åt skogsstyrel-
sen.

17:o. Såsom *dyrtidstillägg* åt Skogsstyrelsen har Kongl. Maj:t för år 1877 på extra stat äskat enahanda belopp, 2,380 kronor, som blifvit för innevarande år för samma ändamål beviljad.

Uti denna summa ingår icke något dylikt tillägg åt Styrelsens chef. Af skäl, som finnas anförda under punkten 6 här ofvan, har Utskottet emellertid ansett billigheten kräfva, att någon tillfällig löneförbättring bereddades bemälda chef och i sådant hänseende föreställt sig att, i stället för de af Kongl. Maj:t föreslagna tjänstgöringspenningarne till belopp af 2,000 kronor, ett tillfälligt lönetillägg af 1,000 kronor borde för år 1877 denne embetsman beviljas; och Utskottet som vid Kongl. Maj:ts ofvan berörda förslag om dyrtidstillägg för

Skogsstyrelsens personal i öfrigt ej haft något att erinra, får, alltså nu hemställa,

att såsom lönetillägg åt Skogsstyrelsens chef samt dyrtidstillägg åt dess öfrige embets- och tjänstemän må för år 1877 på extra stat anvisas 3,380 kronor till den å bilagde tabell (Bil. Litt. A) angifna fördelning.

18:o. Vid sistlidne riksdag uppfördes anslaget till *Skogsinstitutet* till ett förhöjdt belopp af 20,400 kronor, och har Kongl. Maj:t nu hos Riksdagen äskat att ifrågavarande anslag måtte för år 1877 uppföras till enahanda belopp och fördelning, som vid berörda riksdag fastställes.

Angående anslag till skogsinstitutet.

Utskottet, som ej härvid funnit något att erinra, hemställer, att Riksdagen må till Skogsinstitutet på extra stat för år 1877 anvisa enahanda belopp, som för innevarande år blifvit beviljadt, eller 20,400 kronor.

19:o. Vid båda de senaste riksdagarna har för anställande af högst sex *skogsingenjörer* till enskilde skogsegares tjänst anvisats ett förslagsanslag af 15,000 kronor; och har Kongl. Maj:t nu föreslagit, att enahanda belopp måtte jemväl för år 1877 till berörda ändamål anvisas.

Angående anslag för skogsingenjörer.

Uti statsrådsprotokollet (Bil. N:o 6 b, sid. 49) är redogörelse lemnad för de åtgärder, som i och för användningen af ifrågavarande anslag hittills blifvit vidtagna; och får, med hänvisande dertill, Utskottet tillstyrka,

att för anställande af högst sex skogsingenjörer må på extra stat för år 1877 anvisas ett förslagsanslag af 15,000 kronor.

20:o. Till *enskilda skogsskolor* har Kongl. Maj:t äskat på extra stat för år 1877 ett anslag af 11,400 kronor.

Angående anslag för inrättande af skogsskolor.

Vid de båda senaste riksdagarna har för inrättande af *två nya skogsskolor* i län, der sådan skola ej finnes, anvisats 7,600 kronor, hvilket belopp skulle enligt Kongl. Maj:ts disposition utgå med 3,800 kronor för hvarje skola, under vilkor att hvad derutöfver erfordrades för en sådan skolas inrättande skulle af ett eller flera landsting bekostas. Uti statsrådsprotokollet (Bil. N:o 6 b, sid. 47 och 48) är redogörelse lemnad för de åtgärder, som i och för användningen af berörda anslag hittills blifvit vidtagna, af hvilken redogörelse inhemtas, att en

skogsskola vore afsedd att upprättas inom Jönköpings och en inom Vermlands län. Enligt hvad i statsrådsprotokollet vidare är meddeladt hade Skogsstyrelsen, i sitt afgifna underdåniga memorial om staterna för skogsväsendet, i fråga om de enskilda skogsskolorna erinrat, hurusom redan år 1856 en dylik skola blifvit inrättad vid Skogshall i Södermanlands län, hvilken dels medelst anslag af länets hushållningssällskap, dels med ett till en början från skogsplanteringskassan utgående, efterhand till 2,500 kronor förhöjdt och nu å reservationsanslaget för skogsväsendet anvisadt bidrag allt sedan nyssnämnda år fortgått fullt jemförlig med statens skogsskolor. Detta bidrag hade senast blifvit den 20 Januari 1871 beviljadt för en tid af fem år, hvilka tilländaginge den 1 November 1876; och hade hushållningssällskapet i underdånig skrifvelse den 12 November 1875, under förmälan att det icke allenast vore för hushållningssällskapet omöjligt att med de penningemedel, hvilka stode sällskapet till buds, eusamt vidkännas alla de med skolans bibehållande förenade utgifter, utan att fast hellre väsentliga svårigheter uppstode för sällskapet att fortfarande kunna med enahanda årsanslag som för närvarande bidraga till skolans uppehållande, anhållit, att, då undervisningen om skogens vård och skötsel vore lika mycket en statens som provinsens angelägenhet, och skogsvaktareskolan vid Skogshall säkerligen visat sig vara af icke mindre gagn än öfriga af staten understödda skogsskolor, ett årligt anslag af 3,800 kronor, motsvarande hvad som numera vore i statsunderstöd anvisadt åt hvarje annan skogsskola i riket, måtte i nåder beviljas för skogsvaktareskolan vid Skogshall, att utgå under fem år, räknade från och med den 1 November 1876, med förbindelse för hushållningssällskapet att ansvara för de kostnadsbelopp, som utöfver statsanslaget erfordrades för skolans behöriga verksamhet under nämnda tid, hvilken framställning blifvit af Skogsstyrelsen understödd. Då Skogshallis skogsskola vore af samma art som de skolor, för hvilkas inrättande Riksdagen beviljat medel; då skolans långvariga verksamhet städse varit synnerligen väl vitsordad; då behofvet af understöd för en skogsskola inom Södermanlands län ej kunde antagas vara mindre än för en skola inom Vermlands eller Jönköpings län, och då det skulle leda till ordning och reda, att samtliga bidragen till enskilda skogsskolor sammanfördes till ett anslag, hade Kongl. Maj:t ansett ett belopp af 3,800 kronor böra jemväl för Skogshallis skogsskola äskas.

På grund af hvad sålunda blifvit anfördt har Utskottet funnit det nu begärda förhöjda anslaget till underhåll af enskilda skogsskolor böra af Riksdagen beviljas; och får Utskottet alltså hemställa,

att till underhåll af tre enskilda skogsskolor må för år 1877 anvisas ett extra anslag af 11,400 kronor, att under hittills stadgade vilkor utgå.

21:o. Vid senaste riksdag anvisades för *undersökningar af vattendrag* inom Norrbottens län till Kongl. Maj:ts disposition för år 1876 ett extra anslag af 6,000 kronor. Då emellertid, på sätt statsrådsprotokollet (Bil. N:o 6 b sid. 50) gifver vid handen, af detta anslag omkring 1,000 kronor komma att under innevarande år åtgå för den, enligt Kongl. Maj:ts bemyndigande, af Skogsstyrelsen förordnade besigtning rörande beskaflenheten af de elfrensningar och strömbyggnader, som af enskildt bolag blifvit verkställda i Lule elf med några af dess genom kronomarker flytande bivatten, hvarigenom tillgången för bestridande af kostnaderna vid här ifrågavarande undersökningar minskades, vore på grund häraf och enär, oafsedt förberörda, ej beräknade, men nödvändiga utgift, de för år 1876 anvisade medlen jemväl i öfrigt antagligen blefve otillräckliga, af behovet påkalladt att nu ifrågavarande anslag för nästkommande år höjdes till 7,000 kronor; och har Kongl. Maj:t förty föreslagit Riksdagen att till undersökningar af vattendragen i Norrbotten å extra stat för år 1877 anvisa ett anslag till Kongl. Maj:ts disposition af 7,000 kronor.

Angående undersökning af vattendrag i Norrbottens län.

Utskottet, som härvid ej funnit något att erinra, får med hänvisande till den ytterligare utredning i ämnet, som finnes i statsrådsprotokollet meddelad, tillstyrka,

att för undersökningar af vattendrag i Norrbotten må till Kongl. Maj:ts disposition för år 1877 anvisas ett extra anslag af 7,000 kronor.

Ombyggnad af Kongl. Maj:ts Befallningshafvandes i Malmöhus län embetslokaler.

22:o. Till *ombyggnad* af Kongl. Maj:ts Befallningshafvandes i Malmöhus läns *embetslokaler* har Kongl. Maj:t äskat ett belopp af 140,000 kronor, att å extra stat uppföras och utgå med 80,000 kronor under år 1877 och 60,000 kronor under år 1878.

Angående ombyggnad af länsresidenset i Malmö.

Af den utredning, som i fråga om förevarande anslagsbehof blifvit uti statsrådsprotokollet (Bil. N:o 6 b sid. 57—62) meddelad, har inhemtats, att vid den årsbesigtning som af en magistratsperson med biträde af vederbörande stadsarkitekt och andra sakkunnige män under

år 1874 hållits å ifrågavarande embetslokaler, hade besigtningmännen anmärkt, att samtliga arbetsrummen och arkivlokalerna, hvilka vore högst olämpligt inrättade och förlagda, befundes i så ruskigt, fuktigt och förfallande skick, att desamma icke förtjenade att påkostas de högst betydliga summor, som för deras ordentliga iståndsättande skulle erfordras, enär hvarken nödigt utrymme eller för embetspersonalen sunda och ljusa arbetslokaler derigenom kunde vinnas. Besigtningmännen ansåge sig derföre icke böra tillstyrka någon som helst vidare reparation å nämnda lägenheter, utan förordade dessas skyndsamma förflyttande till annat för det folkrika länet och den i stark utveckling stadda gränsstaden mera passande residenshus.

Under åberopande af besigtningsmännens berörda yttrande har Kongl. Maj:ts Befallningshafvande i underdånigt memorial den 30 November 1874 föreslagit åtgärder för de påpekade olägenheternas afhjelpande, hvarvid Kongl. Maj:ts Befallningshafvande anført hurusom enhvar, som tagit ifrågavarande embetslokaler i betraktande, måste instämma uti oförmålda angående deras beskaffenhet afgifna omdöme. Under det att Malmöhus län vore det folkrikaste af alla rikets län samt i ekonomisk utveckling och affärlifflighet icke stode efter något af de öfriga länen, vore näppeligen någonstädes länsstyrelsens lokaler så inskränkta och i alla afseenden otillfredsställande som just i Malmö. Genom utrymmets otillräcklighet försvårades äfven sjelfva arbetet; och arkiven, af dyrbar och rikhaltig beskaffenhet, kunde icke så, som sig berde, vårdas, utom det att de för eldfara funnes mer än nödigt blottställda. Vid sådant förhållande kunde det, på sätt äfven besigtningmännen anmärkt, icke vara skäl att nedläggga stora kostnader på eljest högst nödiga reparationer och förbättringar derå, utan syntes den enda rätta och för framtiden äfven billigaste utvägen vara, att med allra första nybyggnad af lokalerna företoges.

Kongl. Maj:ts Befallningshafvande hade vidare anført, att för att åt embetslokalerna med arkiv bereda erforderligt utrymme, blefve nödigt att dertill använda område, som nu begagnades för boställslägenheterna, och dessa, hvilka icke tålde någon minskning, måste följaktligen få sin ersättning på annat håll. För de sålunda erforderliga nybyggnads- och förändringsarbetena hade Kongl. Maj:ts Befallningshafvande låtit uppgöra förslagsritningar hvarjemte kostnadsförslag upprättats, hvilket, jemväl omfattande vid syn å boställslägenheterna nödiga funna förbättringar å sådana lägenheter, hvilka ej skulle i öfrigt undergå förändring, slutade å 127,429 kronor 76 öre, hvartill borde för hyrande af embetslokaler under ombyggnadstiden, antagen

till två år, samt flyttningskostnader läggas ett belopp af omkring 10,000 kronor.

Uti ett öfver Kongl. Maj:ts Befallningshafvandes ifrågavarande framställning afgifvet underdånigt utlåtande hade Öfverintendentsembetet äfven för sin del vitsordat hvad af vederbörande myndigheter i orten blifvit beträffande det nu ifrågavarande länsresidensets arbetslokaler upplyst och erinradt. Vid granskning hos Öfverintendentsembetet af omförmälda ritnings- och kostnadsförslag hade anledning till anmärkning ej förekommit. Öfverintendentsembetet hade likväl hemställt, att, i sammanhang med de sålunda föreslagna arbetena, hvilka afsåge uppförande af ett nytt embetshus vid Adelgatan samt förändring eller reparation af residensets flyglar mellan detta hus och det vid stadens stora torg belägna landshöfdingebostället, façaden å detta senare måtte gifvas en den sistnämnda platsen samt den restaurerade residensbyggnaden motsvarande prägel. Och ansåge för den skull Öfverintendentsembetet, att anslagssumman borde ökas med 2,500 kronor, hvadan den skulle i sin helhet uppgå till 140,000 kronor.

Jemte det att Kongl. Maj:ts Befallningshafvande framställt ifrågavarande förslag till ombyggnad af en del af det nuvarande landshöfdingeresidentshuset i Malmö, hade Kongl. Maj:ts Befallningshafvande tillika framkastat ett alternativt förslag om byggande af ett helt och hållet nytt residenshus samt äfven öfverlemnade ritningar och kostnadsförslag öfver en dylik byggnad. (Se statsråds-protokollet Bil. N:o 6 b, sid. 59 och följande.)

Af hvad besigtningmännen vid omförmälda årsbesigtning, Kongl. Maj:ts Befallningshafvande och Öfverintendentsembetet sammanstämmande anført hade det syntts vara uppenbarligen ådagalagdt, att någon åtgärd måste vidtagas för att bereda bättre arbetslokaler åt Kongl. Maj:ts Befallningshafvande i Malmöhus län.

I fråga om hvilketdera utaf de af Kongl. Maj:ts Befallningshafvande framlagda förslag vore att föredraga, så visade erfarenheten visserligen ofta, att det i längden vore billigare att bygga ett helt och hållet nytt hus, än att ombygga och reparera ett gammalt och förfallet; men då Öfverintendentsembetet såsom landets förnämsta officiella auktoritet i byggnadsfrågor ansett det icke vara omöjligt, att ännu under en längre tid begagna det nuvarande landshöfdingeresidentset, sedan detsamma blifvit på föreslaget sätt förändradt, samt skillnaden i kostnaderna för de båda föreslagna byggnadsföretagen uppginge till en jemförelsevis så betydlig summa som 78,500 kronor,

hade förslaget om det nuvarande residensets ombyggnad syntes böra vinna bifall.

Af hvad sålunda förekommit har Utskottet funnit det vara till fullo utreddt, att behovet oundgängligen kräfver det antingen de för Kongl. Maj:ts Befallningshafvande i Malmöhus län anvisade embetslokaler ombyggas eller ock nya sådana anskaffas; och då, enligt hvad vederbörande upplyst, det nuvarande länsresidenset, efter att hafva undergått den ifrågasatta ombyggnaden och reparationen, antagligen torde kunna under en ganska lång tidrymd motsvara sitt ändamål samt kostnaden för dylik ombyggnad blifver ej obetydligt lägre än för uppförandet af ett helt och hållet nytt landshöfdingeresidens, har Utskottet funnit sig böra instämma i Kongl. Maj:ts i ämnet nu afgifna nådiga förslag.

Utskottet hemställer alltså,

att Riksdagen må för ombyggnad af Kongl. Maj:ts Befallningshafvandes i Malmöhus län embetslokaler i Malmö jemte dermed samband egande byggnads- och reparationsarbeten å den öfriga delen af landshöfdingeresidenshuset i nämnda stad, äfvensom för betäckande af öfriga dermed eljest förenade kostnader, bevilja ett belopp af 140,000 kronor samt deraf till utgående under år 1877 på extra stat anvisa 80,000 kronor.

Kolonien St: Barthélemy.

Angående anslag för kolonien St: Barthélemy.

23:o. Kongl. Maj:t har af Riksdagen äskat, att det förslagsanslag å 25,000 kronor, som för innevarande år blifvit å extra stat uppfördt såsom *bidrag till bestridande af kolonien St: Barthélemys förvaltningskostnader*, måtte äfven för år 1877 på enahanda sätt anvisas, men, för vinnande af jemn slutsumma å de extra anslagen, utföras med 25,191 kronor 9 öre.

Då emellertid det syntes Utskottet mindre lämpligt att nu bestämma det ifrågavarande förslagsanslaget till så ojemn summa, som den af

Kongl. Maj:t nu föreslagna, helst på förhand ej lärer kunna med full visshet beräknas, huru stort belopp för slutsummans jemnande erfordras, föranlåtes Utskottet hemställa,

att till bestridande af förvaltningskostnaden för kolonien S:t Barthélemy må för år 1877 på extra stat anvisas ett förslagsanslag af enahanda belopp, 25,000 kronor, som för innevarande år blifvit beviljadt; dock att anslaget framdeles torde få jemkas i den mån sådant för vinnande af jemn slutsumma å de extra anslagen kan finnas behöfligt.

Stockholm den 28 Februari 1876.

På Stats-Utskottets vägnar:

CARL EKMAN.

Reservationer:

vid 11:te punkten mom. a (ang. dyrtidstillägg för presidenten i Kammar-kollegium) af Herr *J. H. Rosensvärd*.

vid 15 punkten mom. a. (ang. dyrtidstillägg för presidenten i Kammar-rätten af Herr *J. H. Rosensvärd*).

vid 17 punkten (ang. lönetillägg åt chefen för Skogsstyrelsen m. m.) af Herrar *C. Ekman*, Grefve *C. Beck-Friis*, *F. Hederstjerna*, *L. Nordenfelt*, Friherre *C. Skogman*, Grefve *L. af Ugglas*, Grefve *A. Mörner*, *C. Petre*, *R. Montgomery Cederhielm*, *J. H. Rosensvärd*, Grefve *G. Sparre* och *J. Widén*, hvilka ansågo lönetillägget åt Skogstyrelsens chef böra bestämmas till 2,000 kronor och således det i denna punkt tillstyrkta anslagsbelopp höjas till 4,380 kronor.

Litt. A.

Förteckning öfver de af Stats-Utskottet föreslagna dyrtidstillägg under Sjunde Hufvudtiteln för år 1877.

	Nuvarande aföning.	Dyrtids- tillägg.	Summa.
<i>Kammarkollegium:</i>			
1 Kammarråd	5,000 —	1,000 —	6,000 —
2 dito	10,000 —	2,000 —	12,000 —
1 dito	4,500 —	900 —	5,400 —
2 dito	9,000 —	1,800 —	10,800 —
1 Sekreterare	3,500 —	700 —	4,200 —
1 Notarie	2,800 —	560 —	3,360 —
2 dito	5,600 —	1,120 —	6,720 —
1 dito	2,500 —	500 —	3,000 —
1 dito	2,500 —	500 —	3,000 —
1 Aktuarie och Registrator	2,500 —	500 —	3,000 —
1 Kanslist	1,200 —	240 —	1,440 —
1 dito	1,000 —	200 —	1,200 —
3 dito	3,000 —	600 —	3,600 —
1 Advokatfiskal	3,500 —	700 —	4,200 —
1 Kanslist å Advokatfiskalskontoret	2,000 —	400 —	2,400 —
1 dito dito	1,000 —	200 —	1,200 —
1 Kamererare	3,500 —	700 —	4,200 —
3 dito	10,500 —	2,100 —	12,600 —
1 Kammarförvandt	2,800 —	560 —	3,360 —
1 dito	2,800 —	560 —	3,360 —
1 dito	2,500 —	500 —	3,000 —
1 dito	2,500 —	500 —	3,000 —
1 Kammar-skrifvare	1,600 —	320 —	1,920 —
4 dito	6,400 —	1,280 —	7,680 —
1 dito	1,000 —	200 —	1,200 —
4 dito	4,000 —	800 —	4,800 —
Summa	— —	19,440 —	— —
<i>Kammarrätten:</i>			
1 Kammarrättsråd	5,000 —	1,000 —	6,000 —
2 dito	10,000 —	2,000 —	12,000 —
Transport	— —	3,000 —	— —

		Nuvarande aföning.	Dyrtids- tillägg.	Summa.
Transport		—	3,000	—
1	Kammarrättsråd	4,500	900	5,400
2	dito	9,000	1,800	10,800
1	Sekreterare	3,500	700	4,200
1	Notarie	2,200	440	2,640
2	dito	4,400	880	5,280
1	Aktuarie och Registrator	2,500	500	3,000
1	Kanslist å Aktuarie- och Registratorskon- toret	1,300	260	1,560
1	Kanslist	1,000	200	1,200
2	dito	2,000	400	2,400
1	Advokatfiskal	3,500	700	4,200
1	Kanslist å Advokatfiskalskontoret	1,500	300	1,800
1	Revisionskommisarie	3,500	700	4,200
2	dito	7,000	1,400	8,400
1	Revisor	2,500	500	3,000
6	dito	15,000	3,000	18,000
1	dito	2,000	400	2,400
6	dito	12,000	2,400	14,400
1	Kammarskrifvare	1,600	320	1,920
6	dito	9,600	1,920	11,520
1	dito	1,000	200	1,200
7	dito	7,000	1,400	8,400
Summa		—	22,320	—
<i>Öfverintendentsembetet:</i>				
1	Öfverintendent	5,500	500	6,000
1	Intendent	3,000	600	3,600
1	Arkitekt	2,000	400	2,400
2	dito	4,000	800	4,800
1	Konduktör	1,000	200	1,200
3	dito	3,000	600	3,600
1	Sekreterare	3,000	600	3,600
1	Kamererare och Kassör	1,000	200	1,200
1	Kanslist och Kammarskrifvare	1,000	200	1,200
Summa		—	4,100	—
<i>Skogsstyrelsen:</i>				
	Chefen (lönstillägg)	6,000	1,000	7,000
1	Sekreterare	4,000	800	4,800
1	Kamererare	3,500	700	4,200
1	Aktuarie och Registrator	2,200	440	2,640
1	Revisor	2,200	440	2,640
Summa		—	3,380	—

Litt. B.

Uppgift å förskott, som blifvit till ersättande af Riksdagen anmälda.

	Kronor.	öre.
1:o. <i>Boställs- och hyresersättningar till landsstatstjenstemän för till statsverket indragna boställen, enligt Kongl. brefven den 4 och 11 September 1874</i>	12,186	50
2:o. <i>Resekostnadsersättning och traktamenten m. m. till nämnderna för reglering af presterskapets aflöning, enligt Kongl. brefven den 20 November 1863, 24 Februari 1865 och den 11 December 1874</i>	3,102	31
3:o. <i>Kostnader för häftning af Kamrarrådet F. A. Anderssons betänkande angående sättet och villkoren för grundskatternas samt rustnings- och roteringsbesvärets afskrifning, äfvensom för tryckning af Arméförvaltningens m. fl. embetsverks öfver nämnda betänkande afgifna utlåtande, enligt Kongl. brefven den 18 September 1874 och den 12 Mars 1875</i>	1,057	24
4:o. <i>Kostnader för komitén för reglering af de förvaltande embetsverkens och myndigheternas löneförhållanden, enligt Kongl. brefven den 18 December 1874 och den 2 Juli 1875</i>	8,537	—
5:o. <i>Kostnader för komitén för afgifvande af utlåtande rörande Kommerskollegii indragning eller förändrade organisation, enligt Kongl. brefvet den 22 Januari 1875</i>	5,985	86
Summa	30,868	91

Litt. C.

Riksstatens

1876 års Riksstat anslår:

Penningar.		Förslagsanslag:										Summa.	
		Indelt ränta och ersättning för indragna räntor.				Indelt tionde och ersättning för indragna tiondeanslag.		Oindelt spanmål.					
								Mått.		Värde förslagsvis å 2 kronor 10 öre kubikfoten.			
Kronor.	ö.	Kronor.	ö.	Kronor.	ö.	Kub.-fot.	k.	Kronor.	ö.	Kronor.	ö.		
17,000	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	17,000	—
39,500	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	39,500	—
118,000	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	118,000	—
92,600	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	92,600	—
164,000	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	164,000	—
117,500	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	117,500	—
31,000	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	31,000	—
5,400	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	5,400	—
127,925	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	127,925	—
25,500	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	25,500	—
Tpt 738,425	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	738,425	—

Finans-

Departementschefen
 Departementets expedition
 Kammarkollegium

92,600 — Statskontoret:

I fråga om detta anslag kommer
 Utskottet afgifvas, och upptages
 belopp

164,000 — Stämpelpappersomkostnader, För-
 117,500 — Kostnader för kortstämpling och
 Förslagsanslag

31,000 — Mynt- och kontrollverken:

Nuvarande anslag

Afgår: Reservationsanslaget
 underhåll

och kommer Utskottet fram-
 i fråga om anslaget i öfrigt,
 tages till oförändradt belopp af

5,400 — Omkostnader för kontrollverket,

127,925 — Kammarrätten

25,500 — Öfverintendentsembetet

Sjunde Hufvudtitel.

	Förslag till blifvande Riksstat:										
	Förslagsanslag:									Summa.	
	Peningar.		Indelt ränta och ersättning för indragna räntor.		Indelt tionde och ersättning för indragna tiondeanslag.		Oindelt spanmål.				
							Mått.		Värde förslagsvis å 2 kronor 10 öre kubikfotén.		
Kronor.	ö.	Kronor.	ö.	Kronor.	ö.	Kub.-fot.	k.	Kronor.	ö.	Kronor.	ö.
departementet.											
.....	17,000	—	—	—	—	—	—	—	—	17,000	—
.....	39,500	—	—	—	—	—	—	—	—	39,500	—
.....	118,000	—	—	—	—	—	—	—	—	118,000	—
yttrande att framdeles af Statsdetsamma emellertid till oförändradt	92,600	—	—	—	—	—	—	—	—	92,600	—
<i>slagsanslag</i>	164,000	—	—	—	—	—	—	—	—	164,000	—
allmänna bevillningens uttaxering,	117,500	—	—	—	—	—	—	—	—	117,500	—
.....	31,000:	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
till myntverkets drift och	12,000:	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
deles att afgifva utlåtande	19,000	—	—	—	—	—	—	—	—	19,000	—
hvilket emellertid här upp-	5,400	—	—	—	—	—	—	—	—	5,400	—
<i>Förslagsanslag</i>	127,925	—	—	—	—	—	—	—	—	127,925	—
.....	25,500	—	—	—	—	—	—	—	—	25,500	—
Transport	726, 25	—	—	—	—	—	—	—	—	726,425	—

1876 års Riksstat anslår:

Peningar.		Förslagsanslag:										Summa.	
		Indelt ränta och ersättning för indragna räntor.		Indelt tionde och ersättning för indragna tiondeanslag.		Oindelt spanmål.							
						Mått		Värde förslagsvis å 2 kronor 10 öre kubikfoten.					
Kronor.	ö.	Kronor.	ö.	Kronor.	ö.	Kub.-tor.	k.	Kronor.	ö.	Kronor.	ö.		
738,425	—	—	—	—	—	—	—	—	—	738,425	—		
3,850,000	—	—	—	—	—	—	—	—	—	3,850,000	—		
1,330,000	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1,330,000	—		
2,509,000	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2,509,000	—		
1,040,000	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1,040,000	—		
851,512	97	900	—	—	—	—	—	—	—	852,412	97		

Postverket, *förslagsvis* beräknadt
Nuvarande anslag

Tillkommer förhöjning

Telegrafverket, *Reservationsanslag*

Tallverket, *Förslagsanslag* att af

Nuvarande anslag

Tillkommer: Till aflönande af

trollörer m. m.

Ersättning till städerna för mistad

Skogsväsendet (deraf 275,000 kro-

skogarnes förvaltning och be-

mänhet):

Peningar:

Nuvarande anslag

Afgår:

Nedsättning af det för of-

vannämnda ändamål nu

anvisade reservationsan-

slag å 450,000 kr. med

175,000: —

Personel löne-

förhöjning åt

förre Gene-

raldirektören

E. A. Ros 1,000: —

Tillkommer:

Anslag till extra kanslibi-

träden inom Skogsstyrel-

sen

Dito åt två nya skogsinspek-

törer

Dito åt fyra nya jägmästare

Dito åt elfva nya krono-

jägare

Transport

pt 10,318,937 97

900

10,319,837 97

1875 års Riksstat anslår:

Peningar.		Förslagsanslag:										Summa.	
		Indelt ränta och ersättning för indragna räntor.		Indelt tionde och ersättning för indragna tiondeanslag.		Oindelt spanmål.							
						Mätt.		Värde förslagsvis å 2 kronor 10 öre kubikfoten.					
Kronor.	ö.	Kronor.	ö.	Kronor.	ö.	Kub.-fot.	k.	Kronor.	ö.	Kronor.	ö.		
10,318,937	97	900								10,319,837	97	Transport Ålderstillägg åt dertill berättigade jägmästare . . .	
12,000										12,000		Indelt ränta och ersättning för i 1875 års Riksstat	
18,000										18,000		Till belöningar för rofdjurs dölyshållning m. fl. utgifter för	
120,900										120,900		<i>Förslagsanslag</i> Byggnader och reparationer, <i>Reservationsanslag</i> <i>Tillkommer</i> förhöjning	
21,705	58	21,324	52	754	95	509	6	1,070	16	44,855	21	Städers friheter, <i>Förslagsanslag</i> .	
3,000										3,000		Transportkostnader för Statsver-	
15,000										15,000		Observations- och uppbördsprocen-	
19,500										19,500		Mantalsskrifningsprovision, <i>För-</i>	
400,000										400,000		kontroll å tillverkningsavgifter,	
10,000										10,000		Arfvoden åt allmänna ombud vid	
25,000										25,000		<i>Förslagsanslag</i> , högst	
6,000										6,000		Restitutioner, <i>Förslagsanslag</i> . . .	
250,000										250,000		Rese- och traktamentspenningar,	
18,606	82									18,606	82	Postavgifter för tjänstebref och dy-	
												Skrifmaterialier och expenser, ved	
												Nuvarande anslag	
												<i>Tillkommer</i> för jemnande af	
35,000										35,000		Extra utgifter, <i>Reservationsanslag</i>	
60,000										60,000		Kongl. Teatern	
11,333,650	37	22,224	52	754	95	509	6	1,070	16	11,357,700			

Förslag till blifvande Riksstat:											
Peningar.		Förslagsanslag:								Summa.	
		Indelt ränta och ersättning för indragna räntor.		Indelt tionde och ersättning för indragna tiondeanslag.		Oindelt spanmål.					
						Mätt.		Värde förslagsvis å 2 kronor 10 öre kubikfoten.			
Kronor.	ö.	Kronor.	ö.	Kronor.	ö.	Kub.-fot.	k.	Kronor.	ö.	Kronor.	ö.
26,650: —	675,512: 97.	9,932,425	—	—	—	—	—	—	—	9,932,425	—
7,000: —	33,650: —	709,162	97	900	—	—	—	—	—	710,062	9
indragna räntor, såsom		12,000	—	—	—	—	—	—	—	12,000	—
	900: —	18,000	—	—	—	—	—	—	—	18,000	—
dande, Förslagsanslag		155,480	—	—	—	—	—	—	—	155,480	—
kronans publika hus i Stockholm,		21,705	58	21,324	52	754	95	509	6	44,855	—
servationsanslag:		3,000	—	—	—	—	—	—	—	3,000	—
	120,900: —	15,000	—	—	—	—	—	—	—	15,000	—
	34,580: —	19,500	—	—	—	—	—	—	—	19,500	—
kets bergseffekter, Förslagsanslag		400,000	—	—	—	—	—	—	—	400,000	—
ter m. m., Förslagsanslag		10,000	—	—	—	—	—	—	—	10,000	—
slagsanslag		25,000	—	—	—	—	—	—	—	25,000	—
Förslagsanslag		6,000	—	—	—	—	—	—	—	6,000	—
enskilda banker och kreditanstalter.		250,000	—	—	—	—	—	—	—	250,000	—
	18,606: 82.	19,576	82	—	—	—	—	—	—	19,576	82
Förslagsanslag		35,000	—	—	—	—	—	—	—	35,000	—
lika försändelser, Förslagsanslag		60,000	—	—	—	—	—	—	—	60,000	—
m. m., Förslagsanslag:											
	18,606: 82.										
Hufvudtitelns summa		11,691,850	37	22,224	52	754	95	509	6	1,070	16
		11,691,850	37	22,224	52	754	95	509	6	1,070	16
		11,715,900	—	—	—	—	—	—	—	11,715,900	—

Litt. D.

Extra statsanslag under Riksstatens Sjunde Hufvudtitel.

	Kronor.	öre.
<i>Finans-departementet.</i>		
<i>Dyrtidstillägg för:</i>		
Kammarkollegium	19,440: —	
Kammarrätten	22,320: —	
Öfverintendentsembetet	4,100: —	
Skogsstyrelsen	3,380: —	
		49,240 —
<i>Departementets expedition:</i>		
För tillämpning af expeditionens nya aflöningsstat		9,700 —
<i>Kammarkollegium:</i>		
För tillfällig förstärkning af Kammarkollegii arbetskrafter	3,000: —	
„ granskning af nya jordeböcker	12,600: —	
		15,600 —
<i>Statskontoret:</i>		
För betäckandet af de af Statskontoret gjorda förskott		30,868 91
<i>Skogsväsendet:</i>		
Till skogsinstitutet	20,400: —	
„ anställande af skogsingenjörer, <i>Förslagsanslag</i>	15,000: —	
„ skogsskolor	11,400: —	
„ undersökningar af vattendrag i Norrbotten	7,000: —	
		53,800 —
<i>Byggnader:</i>		
Till ombyggnad af Kongl. Maj:ts Befallningshafvandes i Malmöhus län embetslokaler		80,000 —
<i>Kolonien S:t Barthelemy:</i>		
Till bestridande af förvaltningskostnaden för kolonien S:t Barthelemy, <i>Förslagsanslag</i>		25,000 —
	Summa	264,208 91